

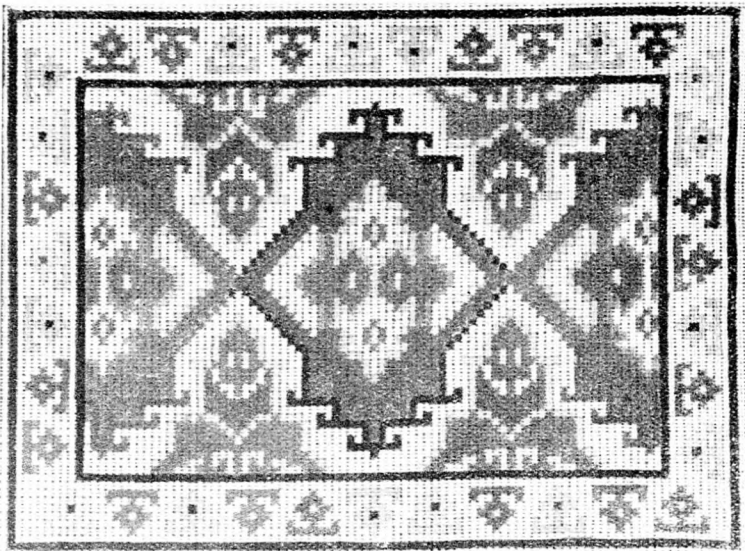
1947

13

ÉLET MÚZEUM
MILAD OBSTANA

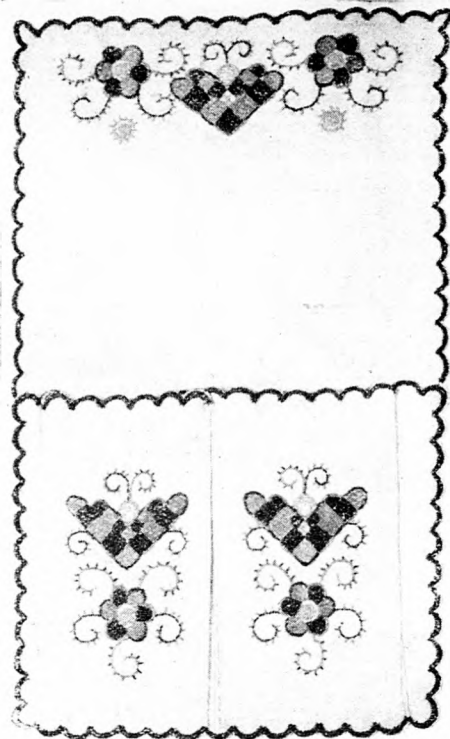
ANGEL...

ÚJÉVI SZÁM

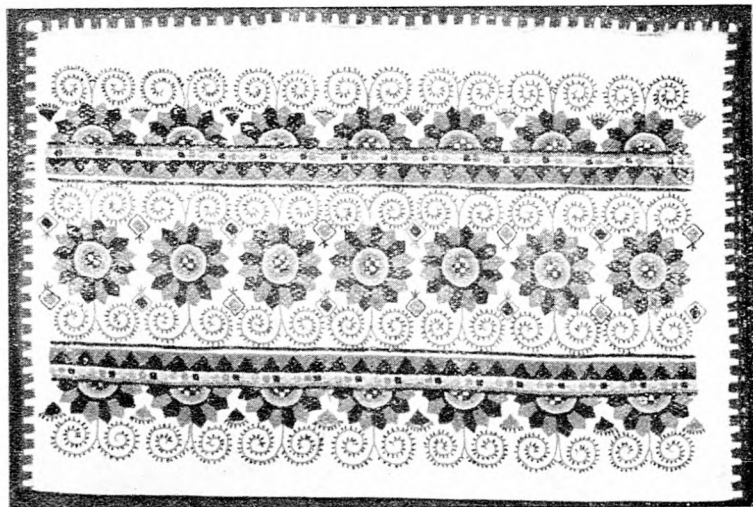

Keresztöltéses párnalap. Mérete 37×48 cm, gyapjúfonállal készítjük

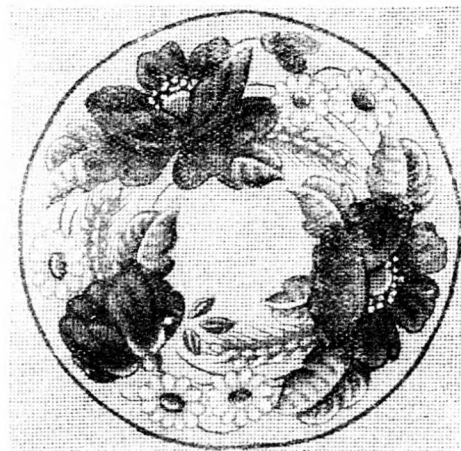
BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT kívánunk
kedves előfizetőinknek és olvasóinknak

Euzsáki mintával himzett kefetartó, színtartó piros, kék, sárga és zöld fonállal himezzük

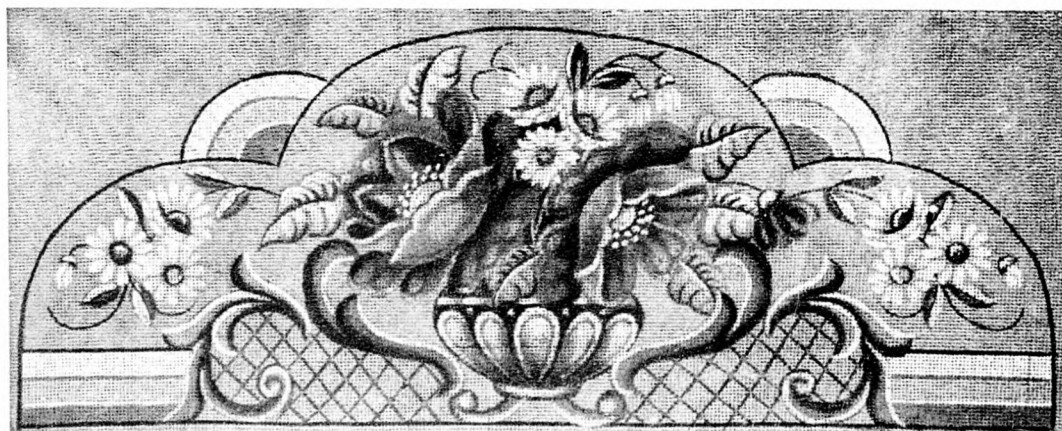

Buzsáki mintás párna. Kézimunkakavaszra készítjük, piros, kék, sárga és zöld színtartó fonállal. A párna mérete 40×60 cm

Gobelin párnaközép. 25×25 cm méretben, gyapjúfonállal készítjük

Gobelin diszágypárna. 30×75 cm méretben, gyapjúfonállal készítjük és szép színes selemmel montirozzuk

MAGYAR NŐK LAPJA

V. EVFOLYAM I. SZÁM

BUDAPEST, 1943 JANUÁR 1

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, DIVAT, KÉZIMUNKA ÉS HÁZTARTÁSI FOLYÓIRAT

Megjelenik havonta háromszor: 1-én, 10-én és 20-án.
Postatakarékpénztári csekk számla: 20.334. Előfizetési ár:
egész évre 26.40 pengő, fél évre 13.20 pengő, negyed évre
6.60 pengő, egy óra 2.20 pengő. Egyes szám ára 88 fill.

SZERKESZTI

PAPP JENŐ

Németországban Svájcban és Olaszországban: egész évre
33 pengő, fél évre 16.50 pengő, negyed évre 8.25 pengő.
Amerikában 1 évre 44, fél évre 22 pengő. A lap egy ne-
gvedévnél rövidebb időtartamra nem rendelhető meg.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV., FERENCIEK-TERE 7, II. EMELET 6. AJTÓ. TELEFONSZÁM: 18—73—42
FIÓKKIADÓHIVATALOK: KOLOZSVAR, KAZINCZY-UTCA 15, DEBRECEN, KONDOR-UTCA 19, SZEGED, BÁRO JÓSIKA-UTCA 4
SZABADKA, PRÁGAI HID-UTCA 56, ÚJVIDÉK, JÓKAI-UTCA 31, MISKOLC, GHILLANYI-UTCA 13

A család ujjaszületése

IRTA GÁSPÁR JENŐ

Aki mostanában olvassza a lapok „Eljegyzés” és „Házasság” rovatát, vagy érdeklődve nézegeti a képes újságok beszámolóit a különböző készülő és megkötött nászokról, örvendő állapotát, hogy a fiatalságban erősen fellángolt a vágy a családi élet után. Hogy mi ennek az oka, erről sokat lehetne vitatkozni. A nemzetgazdászok és szociológusok bizonyára azt mondanák, hogy megjavult az emberek életnívója, jobb az elhelyezkedési és pályaválasztási lehetőség s ezért több a fészekrakás és családalapítás, mint mondjuk tíz esztendővel ezelőtt. Mások azzal érvelnének, hogy az országgyarapodásokkal kapcsolatosan örvendetesen megváltoztak a magyar viszonyok, szükség van a fiatalok elhelyezkedésére, vagy az utánpótlási lehetőség s ez természetesen magaután vonja a házasságkötési százalék megjavulását. S hogy ennek következtében egyre-másra értesülünk ismerőseink és barátaink körében az újszülöttek számának emelkedéséről is, ez ismét azokra a nemzetgazdasági és szociológiai eredőkre vezethető vissza, amelyeknek hullámváltozása a szaktudományok mindig számolnia kell.

Bizonyára igazuk van a szociológusoknak és nemzetgazdászoknak, de én szeretnék rámutatni egy mélyebb gyökerezésű okra, amelynek következménye mind az a sok örvendetes jelenség, amelyekről fentebb beszéltünk s amelyekkel kapcsolatosan sokszor már alig győzzük a gratulációt. Aki hosszú éveken keresztül figyelte mindkét nembeli fiatal nemzedékünket, bizonyos keserűséggel állapíthatja meg, hogy szerettek a rövid napok örömeinek élni s kissé felelőtlenül vidámsággal borzadtak a házasság bilincseitől. Bizonyos az is, hogy ezt a jelenséget sok tekintetben a korszellemnek lehetett betudni, a korszellemnek, amelyik nagy időváltozások hajnalán kissé mindig felelőtlenül és könnyelmű. De ahogy az idők járása megnehezédett felettünk, a fiatal nemzedék kezdett megkomolyodni s felfedezte magában azt, amit mi öregebbek már régen tudunk, hogy a történelmi viharok ciklonjával szemben a legerősebb vár mindig a család. S most, hogy pár esztendő óta benne élünk az újabb nagy világegésben, nemcsak mi öregek, de a fiatalság is sietve menekül a családi tűzhely erős várának védő falai közé. Nemcsak

viszonyok javulásáról van tehát szó, nemzetgazdasági és szociálpolitikai tényezőkről, hanem olyan lelki tisztulásról is, amelynek csak örvendeni lehet. Az ember egyszerűen lemásolja a madarakat, amelyek vihar közeledtével és égzengés közben, földinduláskor és vilámlámlások között a fészekbe menekülnek s élettársaikban keresnek segítséget és vigasztalást. Szerepe van itt a természet ősi játéknak is, amely mindig igyekszik a vereszeséget s a háborúk következtében beálló emberhiányt szinte ösztönösen pótolni. Ezek azok a belső, az emberi lélek ősi rejtelmeiben megbúvó okok, amelyek azt súgják a könnyen vigadó és táncoslábú fiatalságnak, hogy családot alapítsanak s ez a magyarzója a sok hímenhírnék, eljegyzésnek, házasságnak és új élet sarjadásának.

Akár a szociálpolitikusoknak, nemzetgazdászoknak van igazuk, akár nekem, mindegy. Az a fontos, hogy divatja van a fészekrakásnak, az otthonkeresésnek és a családalapításnak. A család, mint erős vár, ismét előtérbe került s e felett a tény felett nem annyira vitatkozni kell, mint inkább őszintén örvendezni. A család az alapsejtje a társadalomnak és alapsejtje a nemzetek életének. S mikor most a második világháborúban annyi nemzet léte forog kockán, csak örülni lehet az életöszönnek, amely védekezik a pusztulással szemben, s utódokról kíván gondoskodni. Éppen ezért magyar szempontból mérhetetlen erőgyarapodás a sok frigykötés, eljegyzés és házassági hír s az a körülmény, hogy nap-nap után szerencsekívánatainkat kell kifejezni új magyar sarjak születése alkalmából. Minden magyar ember, a legegyszerűbb is tudja, hogy nemzetünk ismét elérkezett ahhoz a bizonyos történelmi tizenkettedik órához, amikor századokra előre alapozhatja meg létét s mikor kötelessége gondoskodni arról, hogy a nemzeti törekvések és vágyak dinamikus erőt egészséges és megerősödött társadalmi rétegek feszítsék előre. Nemzetünk holdogulásának egy-egy atomja minden friss fészekrakás és minden új családalapítás azért áldottak a boldog fiatal menyasszonyok és vőlegények, a mosolygó fiatal anyák és apák.

Az emberiség újra felfedezte a családi tűzhely

melegét, talán éppen azért, mert védekezni akar. Vihar van kint a nagyvilágban, véres és szenvedésteli, sokszor a föld indul meg lábaink alatt és az eget elborítják a modern háborús technika szörnyű madarai. Ebben a világegésben a legszentebb, a legbiztosabb fedezék, a legszilárdabb óvóhely a család, az az erős vár, amelynek falai piros és forró szívekből, szeretetből és gyermekgügyögésből épültek és éppen ezért erősebbek minden bunkernél és betonnál. Az emberiség ráeszmélt arra, hogy a legegészségesebb és a legerősebb kötőanyag, amely az egymáshoz illő embereket összetartja: a szeretet, az együvértartozásnak az a forró, meghitt, tünni és szenvedni, hinni és reménykedni tudó érzése, amely egyedül válthatja meg a ma könnyben és vérben vajdó emberiséget. És cikázhatnak akárhogy a villámok, remeghet a győtrelemtől a föld, addig nincs aggodalomra és kétségbeesésre ok, míg a családi fészek melegségének, meghittségének és szeretetének erős kupolája borul ránk, mint valami erős vár acél tetjeje.

Az emberiség Megváltója, akinek születését éppen ezekben a napokban ünnepeltük, mondott egy csodálatosan szép parabólát: a nem homokra épített házról, amely dacolni tud a szélvésznek és a viharok minden erejével. Ez a nem homokra épített ház, amely várabb minden várnál, betonerődnél és labirintnál, a keresztény család, amelynek örvendetes gyarapodásában, népszerűségében és divatjában mostanság annyiszor és annyit gyönyörködünk. Épüljön tehát minél több magyar fészek, erősödjék tehát minél jobban a magyar család, magyarságunknak és jövőnknek ez az erős vára. Ha a sok egészséges, vidám és boldog apró várat majd összerakjuk, ebből tevődik össze a magyar jövőnk, amelyért most katonáink vérben és fagyban, tűzben és vasban állják a vártát a messi Don partján. A modern várrendszerek is apró kis fedezékek, bunkerek és erődök ezreiből tevődnek össze. A nemzetek jövője is százezer és százezer apró családból épül fel és lesz majd idő, mikor a fegyverek elhallgatnak s a vasba öltözött férfiak visszatérnek, hogy országunk jövőjét, reményességét a békés családi otthonok, a gügyögő gyermeki kacagások és apró rózsaszín kacsók építik majd tovább.

A pápa narancsfa alatt reggelizik

Ebben a világeseményekkel zsúfolt forgatagban a Vatikán csendes és boldog kis sziget Róma civében. Huszonekét évvel ezelőtt nyitlak meg a kapui s azóta a nagy nyilvánosság is részleges bepillantást nyerhet a kis állam életébe. Ujságírókat még ma is szigorú titoktartás mellett engednek be s csak a szokványos képeket mutatják meg nekik, mint a Vatikán egyes épületoportjait, a pápai tróntermet és a sixtusi kápolna világhírű és felbecsülhetetlen értékű Rafael Madonnáját. Őszentsége nem is mutatkozik az ujságírók előtt, bár mint Pacelli bíboros nagyon sokat érintkezett velük, sőt maga is gyakran írt vallásfilozófiai kérdésekről a különböző olasz folyóiratokban. Emlékeztünk még, az Eucharisztikus-kongresszus alkalmával, itt Budapesten is több ujságírónak adott interjúját. Mióta elfoglalta szent Péter trónját, szigorúan betartja az elődei által meghonosított szokásokat.

Nemrégén alkalmam volt beszélgetni dr. Paulino Grotti-val, aki abban a megtiszteltetésben részesült, hogy tíz évig a vatikáni állam ügyvédje lehetett. Jellemző a pápai udvar szigorú törvényeire, hogy az ott élőknek, se szóval, sem írásban nem szabad beszámolnia a benti eseményekről. Igen érdekes Paulino Grotti elbeszélése a pápai udvar életéről és a miniatűr állam tökéletes berendezéséről.

— A Vatikán-állam területe alig nagyobb mint egy golfpálya, — kezdte érdekes beszámolóját a pápai udvarról. — Az épületeket gyak-

ran renoválják, de újabb szárnyakat nem építenek hozzá és a falakat is csak ritkán meszezik, azért olyan zöldesen-patinásak. Az épületek külső maradiságát megcáfolja a belső berendezés. Minden szoba modern szerellel van felszerelve, a mai kor igényeinek megfelelően. Talán egy római palotában sincs annyi telefonkészülék, mint a pápai udvar hivatalában. Minden irodai asztalra jut egy készülék s a bíborosok lakosztályaiba is bevezették a telefonot. A Szentatyának is megvan a maga külön telefonja, sőt a száma se titkos, benne van a vatikáni telefonkönyvben. Mégse hívhatja őt senki. A készülék ugyanis úgy van szerkesztve, hogy kívülről nem vesz fel kapcsolást, csak Őszentsége kezdeményezheti saját vonaláról a beszélgetést. A bíborosokat ugyanekkor, a titkárságon keresztül bárki felhívhatja. Csak előzőleg be kell jelenteni, hogy milyen ügyben akar beszélni.

— A vatikáni kertben, évszázados fák között tarkálnak a virágágyak, legtöbbjük színes mezei virággal, pipacssal, búzavirággal, szarkalábbal és kökörtécinnel beültetve. Mert a pápa a mezei virágot kedveli legjobban. Tizennégy-szobás lakosztálya van a Szentatyának, de ezek vendég- és fogadószobák. Ő csak kettőt használ fel, egyik a dolgozó, másik a hálószoba. Mindkettő puritán egyszerűséggel berendezve. A hálószobájában egy vaságy áll, bádognosdó szappantartóval, porcellánlavórral és egy kancsó vízzel. Mert gyakran mos kezét, tekintve,

TÉLI ESTÉN...

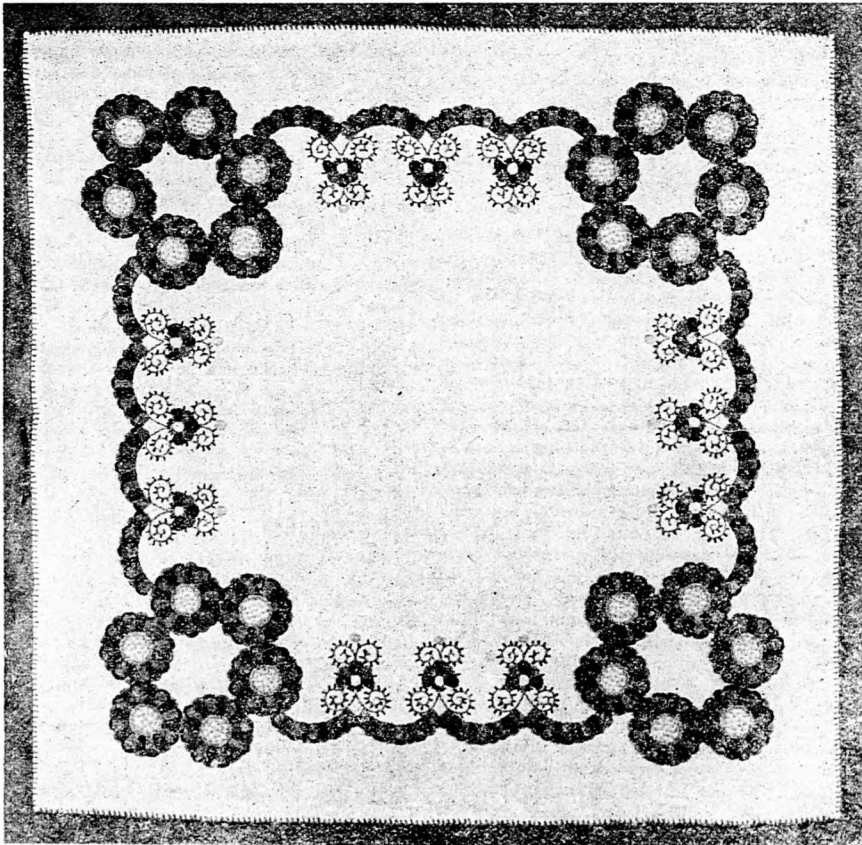
Havasesőtől vert világ,
Be szomorú most a képed!
Be fájnak most a kialudt,
Az ellobogott nyári fények!...
A magányos este megrohan,
Éles kormát szívünkbe vágja:
S valaki tán nevünket súgja,
A véres orosz éjszakába' ...
Balogh Eszter

hogy rengeteget ír s nem géppel és töltőtollal, hanem rendszerint tintaceruzával. Ez a szokása még diákkorából maradt... A szobákban egyetlen dísznövény sincs, csak itt-ott egy szál mezei virág, vagy havasi gyopár. Nagyon szereti a virágot és általában a kertet. Kedvenc foglalkozása és szórakozása a kertészkedés. Nyáron, még napfelkeltekor megjelenik a rózsáligetben, rendszerint még misézés előtt és maga választja ki és vágja le a frissen kinyílt rózsákat, melyeket személyesen visz a Mária-szobor elé. Legszívesebben reggelijét is a kertben fogyasztja el az egyik narancsfa alatt álló fonott kerti asztalon. Rendszerint bíborosai társaságában étkezik, bár néha az is megtörténik, hogy asztalánál kint vendégeket, például rokonait látja vendégül. Ha sok a dolga, dolgozószobájában tálaltat és még étkezés közben is bele-belepillant munkájába. Nagyon egyszerűen étkezik. Reggelije teából, piritóskenyérből és gyümölcsből áll. Ebédje, leves, főzelék és gyúrt tészta. Húst csak kétszer eszik egy héten, akkor is inkább fűve, mint sütve. Uzsonnája mindig gyümölcs. Nagyon szereti a gyümölcsöt. Böjti napokon nem is eszik mást, csak almát, vagy narancsot. A pénteken kívül, a keddi napot is gyümölcsön és vízen tölti, Szent Antal tiszteletére, akit még gyermekkorában pártfogójának választott.

— Őszentsége máskülönbben modern férfit, sokat sportol. Olvasni is rengeteget szokott, a világ minden részéből járhatja a lapokat és folyóiratokat, mert szeret tájékozódni minden eseményről, amé a nagyvilágban történik. Akármennyi dolga van, leveleit mindig ő bontja fel s ha valami sürgős elintéznivaló van, azonnai a levélíró rendelkezésére áll.

— Pár év óta saját filmszínháza is van a pápai városnak, természetesen csak filmhíradókat és vallásos tárgyú filmeket vetítenek. Őszentsége, bíborosai társaságában nézi végig az előadást, láthatólag nagy élvezettel — ugyanúgy mint egy polgári mozilátogató — megjegyzéseket fűz a vásznon lepergő eseményekhez. Ezt a filmszínházat látogatják a vatikáni alattvalók is, tekintve, hogy csak ez az egy mozija van az udvarnak. Általában a pápai udvar mindenrendű és rangú alkalmazottja bőkezű és szociális gondoskodásban részesül. Ez természetes is, — mert akit itt alkalmaznak, — az úgy erkölcsileg, mint lelkileg a kiválasztottak közül való. Zavaró esemény soho nem bontja meg a kis állam nyugalalmát. Négy ügyvédje van a Vatikánnak, külön orvosai és persze katonái, akik nem a rendre ügyelnek fel, csak a régi rendszer folytatásai. Még egy kis fogház is van az egyik pincében, de természetesen erre nincs szükség.

— Lélekekemelő csönd és béke uralkodik a világ legkisebb és legbékésebb államában, — fejezi be dr. Paulino Grotti. — Boldogok, akik itt élhetnek, hisz úgy élnek itt, mint a paradicsomban, a külső világ zürzavarából nem jut be hozzájuk semmi...!
Simon Margit

Divatós buzsáki terítőminta, mellyel bármilyen méretű terítőt készíthetünk. Hímzéséhez jól mosható piros, kék, sárga és zöld fonalat használunk

PAULAY ERZSI

Újévi vásár Pekingben

Nagy öröm Kínában az újesztendő mindig. Mindenki ujjong, nagy termés lesz — mondják, általános az öröm, ünnepelnek boldogan. Az őesztendő utolsó éjszakáján hajnalig mintha puskatűzben lett volna egész Peking. A kínaiak ősi szokás szerint petárdákat vagdosztak a földhöz, hogy lármaikkal elijesztsék a rossz szellemeket s valóban, a Patkány esztendeje a szerencse legfőbb jelével indul: hóval. Minden munka szünetel az újév őt első napján. Az utcák kihaltak, a boltok bezártak. Evés-ivás, mulatozás. A legszegényebb emberek is megajándékozzák egymást s nagyurak módjára még a legrongyosabb kulik is vizitálnak egymásnál, nagy hajbókolások között kívánnak szerencsét s adják át ajándékaikat. Hatodik nap megnyílnak a boltok, megindul a kereskedelmi élet, de a nagy esemény: az újévi vásár.

Chen-Lung császár alatt a város nyugati részében felállították az első üvegyárat, amely körül csakhamar egy új negyed keletkezett, a mai Peking egyik legérdekesebb része. Apró házacskák sűrűn egymás mellé rakva, mint a fecskéfészkek. Minden ház egy bolt, curio-dealerek, könyvkereskedők egymás háttán fészkelnek abban az utcában, ahol egy óriási fedett csarnokban tartják ától kezdve az újévi vásárt. Belépünk. Árus árus mellett. Az ember szemének meg kell szokni a tarkaságot, csak jó idő múltán tud disztigálni a csarnokban felhalmozódott drágaságok pazar csoportjában. A kínai iparművészet minden ága képviselve van itt s külön sajtósága a vásárnak, hogy csupa apróságot, cseccbecsét, dísz tárgyakat árulnak és ékszert. Asztalukra halmozva, polcocskákra kiteve ragyog felénk a sok keleti féldrágák: a rózsaszínben égő turmalin, az égszínkék birmániai türkiz, az iriszlila ametiszt, a sápadt agát, a haragoszöld malachit, az átlátszó kristály, a piros és halvány rózsaszín koráll, szőke elefántcsont között gyémánt, igazgyöngy és kínai emailés lakkcsebecsék száza, ezrei. Minden anyag a legművészbibben van feldolgozva, annyi különböző alakban, hogy azon a tizenhat napon keresztül, amíg a vásár tart, mindennap új és új kis műremeket fedez fel a szem. Tudva van, hogy a kínaiak mesterei az adott anyagok feldolgozásának, mindent úgy csinálnak, faragnak, hogy minden színe, árnyalata, sávja megfelelően érvényesüljön. Elképzelhetetlen ügyességgel, nagy művészi érzékkel megáldva, ezen a vásáron csodálatlaltal nézni a türelmüknek, szépségüknek nagyszerű produkcióit. Elefántcsont Buddha-szobrocskák, kristálymadarak. Tátottszájú malachit-sárgányok, agát-medvék seregessül állnak egymás mellett, mint miniatűr állatkert a polcokon. Gyűszűnyi nagyságú email-csészeccskék minden színben, figurális díszítéssel, apró paravánok vörös lakkból, kis tálcák fekete lakkalapon gyöngyházberakással, amelyek mély perspektívájú tájképeket ábrázolnak, vagy jelentenek, majd azt a benyomást keltik, mintha valamennyi kéz, amely faragta, festette őket, azon versenyezne, hogy lehet minél kisebb területen minél tökéletesebbet alkotni. Valamit, ami egész művészi. Egyik polcon csupa elefántcsontszobrocska. Mindegyik egy kis remekmű, elgondolástan, megoldásban tökéletesek. Ezek között is feltűnik egy kb. 35—40 centiméter nagyságú, öreg kínai koldust ábrázoló szobor. Az arcának a kifejezése olyan alázatos, olyan szomorú, tekintetében annyi a szenvedés, az összeasztott kezét olyan esengően nyújtja alalmazsáért, hogy az ember szemébe könny szökik és önkéntelenül a zsebébe nyúl. A má-

sik csodája a polcnak egy elefántcsont-gálya, amelyen a császár sétára indul s körüötté vannak a hölgyei. Kecsesebbet, lengébbet, pompásabbat, mint ez a kis hajó, nem is lehet elképzelni. Nincs rajta egy pont sem, amely ne volna tele faragással, feliratokkal. A fedélzetén puha párnakon, ernyő alatt pihen a „Mennyi tía“, a hölgyek ruhája színezett. Kínában gyönyörűen festik az elefántcsontot, úgy vannak elhelyezve a császár körül, mint apró pillangók, az ember szinte fél, hogy lehellete elröptíti őket. A legdrágább és egyik legkeresettebb cikke a vásárnak természetesen a jade, a kínai dákám legkedveltebb ékesége. Láttam egy előkelő kínai hölgy nyakán egy jade-colliert, az ára kétmillió frank. Az igazán szép és nemes jade színe smaragdzöld, átlátszó s az igazgyöngyéhez mérik az árát, minél intenzívebben zöld, annál drágább. A fehér vagy zödesfehér jade, amiből szobrocskákat, vázakat készítenek, szintén értékes, bár árban nem is közelíti meg a másikat. Gyűjtők számára nagyon érdekesek a habatierok, itt olyan formájúak, mint Európában a szolgáltatók. Minden anyagból készítenek, nagyon érdekes és közkedvelt közöttük az üvegből való miniatűrökkel díszített. Ez úgy készül, hogy a kész üveglacconra belülről karcolják a képet s hajszálnyi esetekkel színezik, majd a kész képet beleégetik. Nagyítóüveggel a szemükön, mint az órák. hónapokig, néha másfél évig is dolgoznak egy darabon, hihetetlen türelemmel és ügyességgel, ízléssel. Egy zöld üveg tabatiere Chen Lung császár korából hallatlan magas árért cserél gazdát. Faragott dísz rajta teljesen Louis XV., mert Chen-Lung császár alatt a francia művészet, amely a jezsuita atyák útján jutott Kínába, rendkívül nagy befolyást gyakorolt itt a művészet minden ágára. Az e korból való architektúrában, porcellánokban, himzésekben és brokátokban minduntalan találkozunk a legtisztább Louis XV. stílus nyomával. A vásár egyes helyein nyakláncokat árulnak, azrével, másutt régi üvegekelyheket, tálakat, mindent, ami gyönyörködtet és díszít. Olyan emberáradat hullámzik fel és alá a csarnokban, hogy mozdulni is alig lehet. Hangos vitakozással alkusznak, kiabálnak, zsi bongnak a tömegben, amely túlnyomóan kínaiakból áll, itt-ott felharsan egy „oh how lovely“, „oh how cheap“ s az illető amerikai hölgy mindjárt meg is vesz egy tuca nyakláncot, nagyon magas árat fizet és ez természetes. Ha egyszer a vevő elárulta a kínai árus előtt, hogy tetszik neki az áru, akkor nagyon nehéz az alku. Pedig annak, aki ért hozzá, nagyon nagy engedményeket lehet elérni, de türelemmel kell győzni, órákig, napokig alkuadni, tárgyalni, míg végre nehéz sóhajtasok kíséretében és sűrűn ismételve, hogy „I loose money“ megválti portékájától a jó kínai, még mindig nagy nyereséggel. Lehetetlen felsorolni mindazt, amit itt látni, káprázik bele a szem. S végül a zsi bongás, hadonászás, tolokodás, az emberáradat sűrűsége olyan türhetetlenné válik, hogy el kell hagyni a küzdőteret s nagy lökdösés, tolongás árán kijutni a szabad levegőre. Itt azonban újabb kizútas következnek. A rikásák száza iparkodnak megindulni, keresztültörni a keskeny utcában, egy lépcőt sem lehet előre menni. A tömeg egy része a vásár felé igyekszik s az utca ellenkező oldalról jön egy másik, éppen ilyen áthatolhatatlan emberáradat. Az utcácska ugyanis egy térre nyílik és ott van a nyílt újévi vásár, ami éppen olyan érdekes, mulatságos és mozgalmas, mint a másik, persze egészen más karakterű. Itt árulják újevkor a játékokat, cukrot, süte-

A JÖVŐ

En úgy képelem a jövőt,
hogy senkié sem lesz a föld.
Az ég: apánk, a föld: anyánk,
édesünk lesz, nem mostohánk.
En úgy képelem a jövőt,
hogy édesanyánk lesz a föld,
édesapánk Isten, a szent,
s igazság, rend lesz idelent.
Isten ígéje testet ölt:
Isten országa lesz a föld.
Nem is leszünk már emberek:
Isten fia! Istenek!...

ERDELYI JÓZSEF

ményt, mindazt, ami gyermekszívnek és szájnak kedves. Nincs újevkor Pekingben gyerek, aki valamit ne szorongatna piszkos kis kezében a vásár gyönyörűségeiből. Az árusok ordítva kínálgatják, dicsérik a portékájukat. Csupa apróság, ezer kis figura a népéletből, állatok a családjukkal, babácskák papírruhába öltöztetve s mindez tökéletes és kifejező mása az életnek. Üvegtróbiták, papírvirágok, papírmásé-figyverek halomban állnak a téren. Papírsárgányok, ember- és ördögálarok szarvakkal, rettentés szakállal, kínai fantasztikumok. Elragadóak a tücsökbabák. Ezeket a kis állatokat preparálják, felöltöztetik s így válik azután belőlük zenekar, lakodalmos népség, vagy temetési menet, mindegyik s meglepő, hogy csaknem emberi kifejezése van az arcuknak. Ismét egy példája a kínaiak kézügyességének. A tér közepén egy kis emelvényen cukrászdafele, ahol enni és inni lehet annak, akinek elég jó gyomra van hozzá, hogy a kétes tisztaságú süteményeket, amiket kis serpenyőkben, szabad tüzön sütenek a szemünk előtt, elfogyassza. Árulnak még tojást, amit évekig a föld alatt tartottak s most csemegének eladják, hosszú bambuszvesszőket darabkákban mérnek le s a csemeték élvezettel szopogatják. És nincs gyerek, aki a vásárt aranyalma-pálca nélkül hagyja el. Cukrozott aranyalmákat húznak fel egy másfél méter hosszú boton s lehet-e nagyobb élvezetet elképzelni, mint jobbra-balra színtani ilyen cukorostorral? A gyerekek ide-oda rángalják a mamákat, mindenhől enni és venni akarnak, a kereplők szólnak, az üvegtróbiták harsognak, a boltosok üvölnének, a gyerekek visítanak, zúrzavar, láрма, a tömeg kezd elviselhetetlen lenni, de igazi tolongás nincs, a tömeg Kínában nem veszélyes. Szédült fejlel igyekszünk hazafelé, egymásután szaladnak el mellettünk a rikásak, mindegyikben egy-egy kínai nősceke, két-három gyerekek az ölében, piroska, kékbe, zöldbe öltözött, megrakodva játékkal, szorongatják a papírrózsákat, aranyalma-ostort. Ez a vásár is 16 napig tart s ezzel vége az ünneplésnek. Utolsó nap estéjén van a lampionok ünnepe. A lampionok-utcajában már hetekkel előbb árusítják a fantasztikus állatfejjformájú lampionokat. Van sárgány, tücsök, oroszlan, pillangó, sőt még bolhalámpás is. S az ünnep estéjén minden ember és gyerek kezében egy lámpással megindul, menetek járják be a várost, mindenki örül és kacag s másnap munkához lát a következő újévig.

MEZÖSSY MÁRIA

MAGÁNYOS ASSZONY

— Édös asszonyom, mindent elkészítettem már: nézze meg, rendben van-e? — mondta öreg Marcella — a tejet a konyhában hagytam, mert a kamrában befagy.

Aztán végignézték a kamrát, az ebédlőt, az italos szekrényt. Minden rendben volt. — Jól van, Marcella. Itt a karácsonyi ajándékod. Megérdemled. Viseld egészséggel. Hasznát veszed a jó meleg sziveternek, úgyis fájnak a csontjaid. Ebben a csomagban sütemény van. Üdvözlöm az otthonvalókat, fogyszatók el együtt.

— Isten áldja meg, édös asszonyom. Köszönöm szépen.

— Ráérsz hétfőn délre visszajönni.

— Miért küld el olyan hosszú időre? Maga marad az ünnepekre. S még milyen temérdek hosszú! Három nap! Nem tetszik ez nékem!

— Ne törődj velem, öreg: menj csak békével és ünnepelj boldogan. Nekem jó egyedül. Mit hunyorogsz: nem hiszed? Nézd, kacagok! — és idegesen felnevetett.

— Tudom én: sír maga belüli! Hallani se jó, mikor ilyen hamisan nevet. Minő ünnep lesz az, csillagom-asszonyom. Hiszen ilyenkor, karácsonykor, akinek nincs senkije, az is kitalál magának valakit, hogy maga ne legyen. Szeretetet ünnepe: magányosan! S az úr is ki tudja hol...

Magdolna türelmetlen mozdulatot tett:

— Sokat beszélsz, öreg. Menj már: lekésed a vonatot — és kiteszkolta öreg Marcellát.

Az ablakhoz ment. Szemben az Orbán-torony behavazott feijét ácsorgott. A vascsírádákön varjak fagyoskodtak. A téren keresztben ösvényt tapostak a járókelők; most éppen a kispapok fekete sora vonult a Szemináriumból a Dómba. A kirakatok díszesen kínálták az ajándéktárgyakat. Lassan kék homály ereszkedett a városra. A színház és a Dóm közötti téren, a mindenki karácsonyfáján már kigyúlt a csillogó fény.

A levelező-zenekar közeledett. Az utcák rongyos kis fiai, mellükön foszlott ingben vacogva kísérték a csoportot: majd körbefogták a fát. Nem lehetett látni, mi történik a körön belül. «Biztosan betlehe mi jóték» gondolta Magdolna. A zene el-elhallgatott, meg újra kezdte a páztoréneket. «Édös, engedd be őket.» Ez a szelíd gyermekies esdés a messzemuliból szüremlett elő. Csak azt várták, hogy anya intsen s Marcella már engedte is be a bundaszagú, kormosorrú páztorokat. De Édös rég elment: ég színébe, hold sugarába... a régi otthonból csak emlék maradt: néhány darab bútor és öreg Marcella. Az új otthon, az óvé: az sem a régi már. Gábor elment Anna miatt. De ha egyedülállt, legyen egészen az. Kapott meghívásokat, de a mások szeretettel terített asztalához látzárnak menni: azt nem! Semmi érzélgés. Kiosztotta a maga ajándékait, barátainak küldött néhány piros székfűből és mimózából kötött bokréttát s elköszönt avval, hogy elutazik sielni a havasokba. Teljes biztonságban van. Így nem keresi senki. Nem szól a telefon. Nem is öltözik fel három napig utcai ruhába: jó lesz a puha selvemköntös kényelme: olvas és ott a rádió is, közvetít templomi éhítatot és zenét. Csend lesz körülötte és béke.

Csak az asztal, az asztal!

Nem igaz, hogy az ágvtól, az asztaltól nehezebb szétválni! Az asztal a ház oltára.

Áldásban részesül, rajta, körülé és alatta is minden a szent éjszakán.

Ők ketten Gáborral tizenkészer részesültek a házi oltár áldásában, mely leszáll az együvértarozókra szent karácsony éjjeleén. Asztaltól nehezebb elválni.

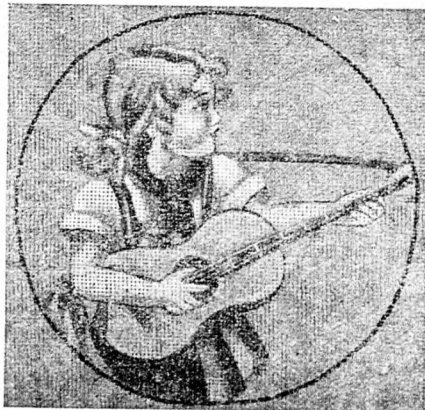
Elfordult az ablaktól és sokáig nézte az asztalt. Az első esztendőben úgy volt, hogy bohókás-kislányosan még a kis szakajót is odatette az asztal alá illatos szénával bélelve, hogy belé szálljon meg a kis Jézus. Meg a kendermagot, a szajkó ételét is, hogy az is áldott eledelt egység egész esztendőben. Aztán minden így maradt szokásnak. Tavaly is ott volt a kis szakajót és a kendermag. Most nem lesz. Nem eszik szentelt magot a madár. De hát ez a kisebb baj. Ki törődnekk evvel? Hónem tavaly Gábor is ott ült az asztalnál. Most ő sem. Hol tölti a karácsonyt Gábor. Annával már régen vége. Elfújta a szél. Anna szerelme olyan, mint a futóhomok: nincsenek nagy emlékedései. Hiszen ha azt tudná, hogy együtt vannak és Gábor boldogabb, mint vele volt. De szegény kifutott, mint Ámor.

Egyszer jön egy pillanat, amikor mindenki elviselhetetlennek érzi meglevő kötelekeit: majd mikor belátja, hogy a másik még mélyebben a húsába mar, akkor megtorpan a két élet között és sehol sincs. Ez a sehoi lehet egy szállóbeli szoba: a mindenki menedéke, ahová pihenni járnak az utazók, örülni a nászutasok, vagy meghalni a csalódottak. Gábor is szállóba került. Ma rossz erre gondolni. Különösen így, hogy nincs szívében semmi káröröm, azért, mert így alakult Annával az új szerelem ügye. Nincs semmi: jól van neki, legalább megtanulta, hogy vállalni körülményeink határát nem törhetjük át büntetlenül, mert megsemmisítenek a dolgok, melyek kihívtak minket: vagy mi magunk. Esetleg előbb a dolgok, aztán mi is. Nincs áldás rajtuk.

Pedig áldás kell.

Kell még a kendermagnak is! Talán meghal a szajkó is, ha ebben az esztendőben nem kap szentelt magot. Sajnálta a madarat. A madarat? Mindennek úgy kellene lennie most is, mint tizenkét karácsonyon. De ha nem lehet, de ha elment Gábor és most már: se Magdolna, se Anna. Sajnálta Gábor.

A hóban taposott ösvényen mind sietőse-

Gobelin kép, 25×25 cm méretű, gyapjúfonállal készítjük

ben jártak az emberek. A variak károgozó kóvályogtak: mint megfeketült peiyiek tarkázták a kék ködöt, fehér havat. A zenekar elvonult a mindenki karácsonyfájától. Egy-egy kirakatban kialudt a fény.

Az áldás kell — ez a gondolat egyre lamentált Magdolna agyában. Most meg mintha két veszély közé szorult volna: job az asztalt nézte, hol az utcától a mind jobban teljesedő eszéiben. Szaggatott lélegzet fojtotta a torkát: egy szempillantásig bánta, hogy elengedte öreg Marcellát. Milyen merészen, magabiztosan vágott neki az egyedülállt gondolatának és most...

Nekilendült: bundát, kucsmát, csizmát kapott magára, a fiókból pénzt tett a táskájába. Sietett. A szőnyeg meg-megcsusszant a parketten: majd elvágódott. Lefutott, lépései döngtek az ódon ház falépcsőin. Kint éles darát vágott szemébe a szél. Futott az utca túlsó felére, ahol a nagy üzletek vannak. Kettőbe, háromba benyitott: csomaggal jött ki s illa, újra fel a lépcsőn! A homály már egészen elmélyült. Kivilágította a lakást és ki-be futkosott kamrából-szobába. Előszedte a kis szakajót, a kis Jézus szállását. Felfrissítette a szénát és vitte a kicsi zsákot a kendermaggal.

— Kell az áldás. Kell az áldás...

Már csipkés fehér terítővel leplezte az asztalt, lassan minden együtt volt: fölötte és alatta éppen, mint Laksa-pusztán, mikor még a két Édös élt és éppen mint itt, mikor 12 évig: a sült, a sütemény, a hal, a gyümölcs, a mák és a dió, a karos gyertyatartók, a két teríték, a keresztalakú lengő ágacska és az állványon a kis karácsonyfa, melynek fényei gombnyomásra kigyúlnak. Alatta ott az ezüst csengő, mely csillagövéskor megszólal és ott az ajándék is — Gábornak.

Az este egészen beteljesedett. Sötétek voltak már mind a boltok, csak az ívlámpák világították az elcsendesült utcát.

Magdolna az asztal mellé állt: megtöltötte borral a két teríték poharát:

— Szállott Isten házunkra vetett asztalával, tele poharóval! — mondta és felemelte a poharat.

Most a maga hangjától, mely rekedten fuldoklott, rádöbbsent, hogy egyedül, egyedül van. Amíg teit-vett, úgy érezte: mire elkészül, már nem lesz egyedül. Most sajnálta önmagát. De hiszen az áldásért mivel ment. A szenteste a minden lehetőség estéje, akit szívben hívünk: velünk van, jelen van. Azért mivel mindent, hogy Gábor akárhol jár, mindenképpen részesüljön a házi oltár áldásában. Hívni kell Gábor: szóval, szívvel és hinni lélekkel, hogy jelen van. Az ige, a hit és a lélek által teljesedik be a szeretet áldással.

— Gáborka, te nem találd meg az utat vissza, hozzám, ezért én most megígélek: legyen úgy, mintha itt lennél, mert kell az áldás: nem boldogulhatsz nélküle. Isten hozott, Gáborka! — S az asztal másfelén a pohárhoz koccintott. Látta, hogy ott áll Gábor hosszas arcával, kissé sápadtan: szemük hitesen összenéz és egy kortyot ivott a borból: — Boldog ünnepeket, Gáborka!

Most megcsendítette a kis ezüst csöngőt, mely az ő otthonukban tizenkészer hirdette a csillagjövést. Alig, hogy elszüremlett a tiszta hang, három rövid csengetés hallatszott az előszoba felől: aztán Magdolna ajtót nyitott s hamarosan ott álltak szemben egymással a házi oltár előtt: az asztal mellett. Ők ketten: Gábor és Magdolna, a szétvált hitések. A szemük fényével ölelték egymást. Valóban a minden lehetőség estéje ez?

A karácsonyi áldás pedig örökké való hússággal sugárzott reájuk a csillagos égről.

A BAGOLYVÁR

IRTA FARKAS ISTVÁN

— Tehát vége, — mormolta maga elé Walter Gnással, amikor kilépett a kórházkapun. Öszszehúzta nyakán a kabátot és elindult.

— Vége, — ismételte és leült a híd alatt egy köpallóra. Gondolkozott. — A betegek optimizmusával remélte a gyógyulást. Walter Gnással hiit ebben, amikor két héttel ezelőtt belépett a kórházkapun. Azóta eltelt a két hét és ma reggel a tárcájában meglapuló irattal lett gazdagabb, de a bensejében szegényebb lett valamivel, — amit úgy hívnak, hogy remény, vagy ha úgy tetszik — maga az élet. Az orvos megmondta, hogy rákja van. És most más vágya nem volt, mint széttépni a látleletet, megsemmisíteni — azután valami békés helyet keresni, ahol megpihenhet az ideg-örli vizsgálatok, önmarcangolás és kétségek után... Elindult a hídön és megállt a közepén. A korlátra tette a kezét — s abban a pillanatban a híd felső végéről vijjogó trombitahang sivitott fel, parancsszavakat hallott, bakkancsok csattanását, egy század katona menetelt át a hídon... A part felső oldalán hatalmas kaszárnyakapu nyílt fel, oda masíroztak a katonák, pirosarcú, egészséges, vidám arcú férfiak, játékosan lóbálva a kezüket, de a lábuk milliméter pontossággal csattant a kövezeten... A kaszárnyaaajtó becsukódott és Walter Gnással elindult a laktanya irányába. Tehát nem a meghunyászkodó halált választotta.

*
— Büntetve volt? Családja? Gyermekei? Évei száma?
Az ezredes szigorú szemekkel nézett az előtte álló férfire. Ráfirkantotta az adatokat az ívre és aláírásra nyújtotta. Walter Gnással biztos kezekkel írta alá nevét. Olvasta: „Saját kívánságára veszélyeztetett területre beosztva Rangja tartalékonkivüli főhadnagy. Cor. ezredes”.

Amikor letette a tollat és átnyújtotta iratait, az ezredes kezétfogott vele, aztán kituszkolta az ajlón.

*
— Hogyan kerültél ide, bajtárs? — A létramagos, szöke Hans Kneittel tizedes bizalmaskodott Walter Gnással főhadnagy úrral, aki éppen pipáját igykekezett minél keményebbre tőnni. Walter felkapta a fejét, aztán szó nélkül ment be a fedezékbe. A szöke Hans dühösen nézett utána és odafordult a mellette lézengő altiszthez: — Hát ez a főhadnagy egy... izé... Albert, mondja, mi baja neki? Olyan búskomor, mint egy bébijét vesztett elefánt-anya... Na, nem baj, majd holnap meglátjuk, ilyen lassú lesz-e...

Ezalatt Walter odabent a térképre könyökölt: — Tehát ez az a kastély, amelyet megszálltak a partizánok... Fél hatkor rohamra indulunk, a hátvéd három szakasz megerősítést küldött. Aki a kastélyba való betörései meg akarja kísérelni, az félórán belül jelentkeznie nálam. A tiszték szíjjelozlottak és Walter Gnással főhadnagy elővett egy papírlapot. A petróleumégő felé tartotta, de azután elkapta, úgyhogy a cédula alsó fele égett csak el, a szövegéből még látszott annyi, hogy: „Hospital... Walter Gnäs... 453/2. +. — ezt a cédulácskát becsusztatta a zsebébe. — Oly mindegy, itt, vagy amott, — suttogta maga elé, aztán kilépett a fedezékből.

*
Az éjszaka olyan csendes volt, hogy Hans Knittel tizedes, ha történetesen nem tudta volna, hogy orosz földön vannak, otthon, az ágyában képzelte volna magát. Ebbeli elképzelését azonban nyomban megváltoztatta az a tény, hogy valaki földönlapuló kezefejére lépett. Ez a valaki Walter Gnással főhadnagy

volt, aki ellenőrző útját végezte. Hiszen száz lépésnyire vannak a kastélytól, amely tele van partizán bandával, körvonalai alig bontakoznak ki a csillagos éjszakában s egyesek szerint bevehetetlen, mert azok, akik megkísérelték, egy szálmg ott veszték, valami szörnyű erő halalrasújtotta őket. Walter hátrahúzódott. Két tiszt állt egy fa alatt, Walter beszélt: — Még mindig nincs jelentkező?
— Nincs, főhadnagy úr! A biztos halál, ha ide benyomulsz. Két szakasz pusztult már el ennek az átkozott helynek közelében.
— Ha jelentkező nincs, magam megyek. Ezt a parancsot kaptam odafentről, — nézett az égre —, tehát teljesítem. Tíz perc múlva indulok. Távollétem alatt a parancsnokságot önnek adom át, Hausher. Iszom egy csésze kávé és aztán megyek. Viszontlátásra. A két tiszt vigyázba állt. Tisztelegtek.

*
Oroszországban is vannak tücskök — morfondírozott magában Walter főhadnagy, amint a sötét éjszakában, a kastély kőfalának közelében a földön hasalt. Figyelt minden kis neszre, de a kastély csöndben hallgatott a kökerítésen túl. Vigyázva küszört a kőfal mentén, amíg a legalacsonyabb részhez érkezett, egyetlen lendülettel átvette magát. Meglapult, semmi sem mozdult, rettetesen feszült érzés kerítette hatalmába, amint két könyökén kúszva megközelítette az épületet. Hirtelen megállt. Bizsergés járta át tagjait, mintha áramot eresztettek volna bele, a földet is mozgóni érezte maga alatt... kékcs fény villódzott a szemei előtt. Felugrott és rohant a kastély felé. Szinte az orrát verte bele a kőlépcsőbe, amely felfelé vezetett. Walter Gnással felegyenesedett és három fokot ment fel-fel, aztán tapogatózó keze ajtóhoz ért, ami kinyílt előtte. Oldalához szorította kezigránáttokkal telt zsákját, egyik kezével revolverét markolta meg és belépett.

A főhadnagy megsúszott és elveszítve egyensúlyát, előre zuhant, de keze egy szék karfájához ütődött, amit meg is markolt. A következő pillanatban döngve csapódott be mögötte az ajtó. S a helyiségben egy erős fényű lámpa gyult ki. Walter Gnással hunyorogva nézett körül. Aztán távta maradt a szája. Szemben vele, egy tágas hallfélé szobában, fehérköpenyű csodaszép nő nézett vele farkasszemet. A szép teremtés kezében görcsös volt. S aztán tisztá németiséggel megszólalt: — Hogy kerülhette ki az ör éberségét? A kapcsolók, ügylátszik, nem jól működtek. A főhadnagy először is becsukta a száját, aztán újra kinyitotta. Ezúttal alaposan. — Ejha! — Ez volt minden mondanivalója. Ismét megszólalt a hölgy, ezúttal nyugodtan megfordult, intett és egy ajtót nyitott ki: — Ha már itt van, jöjjön beljebb s majd határozzunk...

Walter Gnással ment a nő után. Azt gondolta magában: ez vagy csapda, vagy pedig álmodom. Kattanást hallott, vakító fény gyult ki a terem mennyezetén és milliárdnyi szikra-nyaláb pattant a rengeteg sok üvegbolmin, lombikokon, görcsöveken, fémműszereken, amelyek roskadásig borították a helyiség egyetlen hosszú asztalát. A falakon — ezen a szobán nem volt ablak — hatalmas fémhengerek és alumíniumkészülékek lógtak. — Ne csodálkozzék, ez egy laboratórium. Az apámé volt, tőle örököltem. És a tudást is, mint érezhette, mert az áramkört én létesítettem e ház körül még a földbe is... — A hölgy leült egy forgószékre és helyet mutatott magával szemben. Walter vigyázva telepedett le. Nézték egymást. A nő fiatal, gyönyörű teremtés volt, kék szemekkel, amelyek érdeklődés-

A férfiak szeretnek bírálgatni...

de melyik férfi tud ellenállni az ápolt és friss arcnak, mosolygó szájnak, melyből szép ápolt fogak ragyognak elő? Ilyen szép lesz a fog, ha Chlorodonttal ápolják. A kellemes borsmentailú fogpaszta az Ön fogainak is rövidesen visszaadja eredeti szépségét. Ezért még ma kezdje el a Chlorodont száj-ápolást.

sel néztek a férfi szürke szemeibe. Walter Gnással beszélt:

— Nem értem, miért nem vágok most ide egy kezigránátot, miért nem foglalom el ezt a bagolyvárat, ... nem mondaná meg? Úgy látom, egyedül van, nem fél tőlem? Mégsem bevehetetlen ez a ház, mint ahogy híresztelik.

— ... Nos? — Walter odaállt a nő mellé. Az nyugodtan letette kezéből a csövecskét.

— Ebben a házban egy éve lakom egyedül, apám meghalt, ránhagyta a laboratóriumot és magam is hasonló tanulmányokat végeztem. A házat nem foglalhatta le a katonaság, azt az apám intézte el. Tehát én vagyok az úr és minden kilincsbe, eresztékbe és repedésbe villanóvörám van bevezetve. Elő ember be nem hatolhatott ide, mert a villany halálra sújtotta. Nem ölni akarok, csak megvédeni magamat... úgy az ellenségétől, mint saját véreimétől. Harmincöt partizán pusztult el a kertben, mert birtokba akarták venni a házatam...

Walter félbeszakította a lángragyult arcú leányt. — Tehát itt nincsenek partizánok? Hát akkor miért küldtek ide? Hogy egy nővel barcoljunk? Hiszen ön nem is ellenség, ha így beszél... Ön... nem is tudom, mit mondjak erre, a kutya-fáját!

Walter oldalához kapott és megtámaszkodott az asztalban. Elszürkült az arca. A leány odaugrott hozzá s a csuklójához nyult.

— Mi baja? Láza nincs. Üljön csak le erre a székre. Gombolja ki a kabátját. Dobja el ezeket az ócskaságokat! Erre nincs szükség... A leány leoldotta Walter borszáját, félretette

és a kézigépfegyver szíját is ledobta a válláról. Walter ezalatt magához tért, de retelente senki nem látta.

— Hagyjon, kérem, nincs semmi bajom, engedjen ki, az a kapcsolatja ki az áramot, bevonulok ide katonáimmal. — Felállt és az ajtó felé indult, de a leány megállította. Megfogta a karját és érezte úgy lehelletet az arcán. Aztán szembeörlött vele:

— Gyógyíthatatlan... rák... most tudja és hagyjon békén. Ezennel birtokba veszem a házát és ne nyúljon semmire.

— Már hogyan nyúlhat. Bekapcsolom a röntgenkészüléket és álljon oda ahhoz a falhoz. — S mielőtt Walter szóhoz jutott volna, a leány odajutott a szemközti falhoz, egy üveglap mögé, kabátját szétnyitotta a mellén, aztán egy gombnyomással előtűtötte a szobát. Walter bizsergést érzett a mellében. A leány keze rásimult a bordáira... — Itt... feljebb?... aha! Vájon csak, forduljon egy kissé... óh! Megvan... Most...

— Uram, önnök nincs semmi baja! Egy jóindulatú daganat az egész... no... mit csinál az Istenért! Vájon, kikapcsolom a gépet... így... megőrül!

Walter megragadta a leányt és megrázta. — Mit mond? Honnan tudja? Feleljen!...

— Azonnal, ha elenged. Az orvosok tévedhetnek, de az én gépem, illetve apámé, soha! Amit mondtam, úgy van, semmi baja, jóindulatú daganata van, amit szűrésrel el lehet osztani... Miért néz így rám? Három évvel ezelőtt német egyetemen végeztem orvosodományt. Münchenben... Hová megy?

Walter Gnässel meglátta az ajtónál. Visszaébredt a leányra aki nedves szemekkel figyelt.

— Az áramokat kapcsolja ki, kislány. Amíg visszaivóvok... És nem tudom másként meghálálni magának, minthogy azt mondom, egy óra múlva ivóvok csak vissza, ha akar... nem fogom figyelmeztetni... de... ez talán örültség, talán csak életöröm... de szeretem magát. Szeretem és féltöm is. Ha visszaivóvok a katonáimmal, igazolnia kell magát, hogy nem vett részt semmiben... ha nem tudja, akkor egy óra áll rendelkezésére...

A leány egészen az aóig ment, valamit bahról a falon aztán a kezét összekulcsolta a háta mögött. És mosolygott.

— Várni fogok. És nem félek. Talán örültem... talán csak életöröm... de én is... én is megszerettem. Isten vele, a viszontlátásra.

Amikor Walter Gnässel kiülépet a kapun, a ház minden ablaka kivilágosodott. A férfi boldogan, tele örömmel haladt át a parkon...

HÍRES ÚJÉVI EMLÉKEK

Az idő ködös távlatából csillanok elő az alábbi történetek, mint híres emlékek a most ránk közzétett újévnek épp úgy, mint minden előzőudó újévtől.

KEZDJÜK a történeteket Bernauer Agnes drámai szerelmével. Ez a Bernauer Agnes Augsburgban született s esodálton szépségéről az egész város meséket szót. A szép lány valahol megismerkedett Albert herceggel, a bajorországi Ernő főherceg fiával s halálának beleszerelt. Arról azonban, hogy feleségül vegye, szó sem lehetett, hiszen a leány egyszerű polgári család gyermeke volt. Titokban mégis megesküdtek. Emiatt atyja kitagadta a herceget, aki elvitte feleségét a Duna melletti Straubing várába. A főherceg ebbe sem nyugodott bele s egy alkalommal, midőn a fiatal férj hazulról ellávozott, katonákkal elhurcolta Bernauer Agneset. Börtönbe záratta és bíróság elé állította, aztán vádolva, hogy fiát megrottotta. A bíróság a fiatalasszonyt halálra ítélte és 1435 január 1-én, tehát újév napján, hóhérlényekkel dobták a Dunába az ártatlan asszonyt a straubingi hídról. Albert herceg félőrával a straubingi után érkezett a Dunához s amikor megtudta, mi történt fiatal feleségével, fellovagolt a hídra s a jeges Dunába ugratott.

— Boldogabb újévet! — kiáltotta a bámuldozó tómegek s azután örökre eltűnt lovával együtt.

FERDINÁND főherceg, V. Károly német császár unokabéce, szintén titokban esküdött meg Welsch Philippinnével, a világhíres, dús-gazdag Fugger-család egyik közeli rokonával. A házasságról senki sem tudott. Időközben két gyermek született a Welsch-leánynak s ezeket mint örökbe fogadott gyermekeket nevelte. Húsz évig élt így magányban s mikor a császár elhunyt és a házasságát nyilvánosságra hozhaták, a dús-gazdag fiatal asszony tízezer gyermeket vendéglé meg újévkor s mindegyiknek egy aranyat adott emlékkül. Az aranyérmék egyik oldalát saját két fiacskájának dombornyomású arcképe díszítette, a másik oldalán a felirat állott: „A világ legboldogabb újéve”.

II. HENRIK francia király tizennyolcéves fejjel szerellett bele a nála tizenöt évvel idősebb Poitiers Dianába. Brézé gróf özvegye. A közlegő újév napjára, amikor együtt kocsiáltak végig Párizs után, Nápolyból hozottál az ifjú király annyi rózsát és ibolyát, hogy amerre a kocsi elhaladt, végtelen-végig ez a két szó volt kirakva friss virágokból az út két oldalán: „Boldog újévet!”.

STUART Mária tizennyolc éves volt, mikor férje, II. Ferenc francia király elhunyt. Skóciába ment s midőn egy templomi körmenetben méltóságát leplezve elvegyült, kezében égő gyertyát vitt, egy asszony térdrogyott előtte, e szavakkal: — Ugye, te vagy az anygal? — Egy hónap múlva, újév napjára, Darnley lord, akinek később felesége lett, életnagyságú borostyánszobrot küldött neki e szavak kíséretében: „Ez te vagy, én vagyok benne a szív”. A ragyogó szépségű asszony annyira szerette ezt az újévi ajándékot, hogy amikor a forlringnyát kastyéit egyik földszinti termében kivégezték, azt kérte, hogy a szobor ott álljon mellette.

D'ESTREE Antoin, Bolonnais kormányzójának lányába beleszerellett Bellegarde herceg. A fiatal herceg egy alkalommal bemutatulta szerelmét IV. Henrik francia királynak, aki nem törődve a herceggel, nyomban bevallotta, hogy a leány mely hatást tett rá. A herceg

meghökkenést s sietett megesküdni a leánnyal. A király tudomást szerzett az esküvőről s nyomban parancsot készíttetett az ifjú férjnek, hogy álljon egy csapat élére, amely Châtres ostromára indul. A hercegenek annyi időt sem engedtek, hogy a templomból lakására visszatérjen, utaznia kellett. Ugyanekkor Villars márkiné jelent meg a menyasszonnyal s unokahúgát magához invitálta. A menyasszony legnagyobb meglepetésére, IV. Henriket találta a villában, de mellette maradt ettől a perctől haláláig. Az egymásratalálás boldogságát nyolc nap múlva, újév napján ünnepelte a király, igen emlékezetes formában. Rendeletet adott ki, hogy újévkor minden párizsi polgár három pint bort ijjak az egészségéért. Zenekarok jarták végig az utcákat s amikor újév után a párizsi kocsmárosok prezentáltak a polgárság számláit, Willers kincstárnok elajult az összeg nagyságától. Ilyen újéve aligha lesz többé a párizsi kocsmárosoknak, nem is felejtették el soha IV. Henrik újévet. Amikor a király öt év után válni akart feleségétől, hogy szerelmét feleségül vegye, a szép Antoin megmérgezték. A király nyolc napig ágyban fekvve süralt Antoin s Párizs kocsmárosai a feledhetetlen újév emlékre azzal adtak haláljuknak kitjezést, hogy nyolc napig három tartották üzetükül, az ajtó fölé egyforma szövegű táblácskát akasztottak: „Boldogabb újévet a boldogtalannak...”

MÓRIC szász gróf a híres drámai színésznek, Lecoureur Adrienne-nek udvarolt. A színházban szíveszterei előadás volt, hideg havas tél az utcán. A gróf újévi meglepetés az volt, hogy amíg az előadás tartott, délszaki nővényekkel, nyíló virágokkal rakatta tele a színház előtérét és az utat, ahol a színésznek a kocsihoz kellett mennie, az ajándékok egész tömegével szórta tele. A diadalkapuzt ez a felírást világították meg a lampionok: „Virág, boldog újévet Neked...”

NAGY FRIGYES engesztelhetetlen nögyűlölő hírből állott, mégis megtörtént, hogy amikor Campanini Barbarát, az akkori idők legünnepeltebb táncosnőjét Velencében meglátta, mely vonalozomra gyulladt iránta. 1743-ban nap hétézer tallér feleltéti díjat ajánlott a táncosnőnek, hogy szerződjék a berlini Operához. Midőn a táncosnő venakodott elfogadni a fejlődési ajánlatot, a diplomaták valóságos háborúval fenyegették meg a velencei köztársaságot, ha nem lesz segítségükre abban, hogy a táncosnő Berlinbe jöjjön. Erős lovasfedezettel, újév hetében hozták Berlinbe s az úton, a császár rendelkezése, olyan ünneplésben részesítették, amilyent még aligha látott az akkori világ. A szász határig a bécsi udvar kísérelte a táncosnő kocsiját, a szász határtól a porosz határig a szász udvar. A két udvar egymáson akart túllenni az ünnepeletésben. Diadalkapuk egész sora fogadta a táncosnőt s mindenütt újjongó tömeg: „Boldog újévet!” kiáltással. Az újévi ajándékok végtelen halma várta mindenütt Campanini Barbarát, aki emlékirataiban maga is úgy emlékszik vissza erre az újévre, mint „földreszállott álomvilágra”.

*

Nem kétséges, hogy ezekben a híres újévekben a szív és lélek is nagy szerepet játszott, mert nélkülük minden boldogság elszárok, minden csillogás elhalványul. Mi nagykorú szegények vagyunk s élet-halálharcaink közepette aig adhatunk egymásnak mást hitünkél és szeretetünkél. Ezzel köszöntjük magyar testvéreinket, kedves olvasóinkat, midőn szívünk minden melegével kívánunk nekik boldog, nagyon boldog újévet.

Nagy Dániel

Amikor a szó százezreket ér

Mióta világ a világ, mindég ismerték az emberek a Szó hatalmát, a rövid, gyújtó szót.

Nagy férfiak bízták is a Szó erejében mindenkor. Bizott benne Julius Caesar, aki hosszú, erjedménytelen kisértésai harcai egyikéből hazabábjára, messziről látta már, hogy elégedetlen, sőt tőmeg várja. Ez megjesztette. Ismerte honfitársait. Tudta, mily hirtelen és végetes a haragjuk. Igyekezett hát megacélozni lépteit a partraszállásnál, de — jaja! — megbottott s elerült a földön.

Lába eseren hagyta, de agya nem. Szempillantás alatt átlátta, hogy immár nemcsak népszerűtlen, hanem neveltséges is. Itt tehát nem segíthet már a „Teit” mely oly gyakran megemelte, hanem csakis a „Szó”.

Nem kell hát föl, hanem úgy maradt a földön, ahogy elesett s stentori hangon így kiáltott:

— Megölellek, Itália földje!

E mondattal úgy fordította meg a hangulatot, mint a kellő pillanatra kifeszített viróla a veszélybejutott hajót. A tömeg lelkes éjzenésben tört ki.

A skótok már régen tudják... Akár nagy római elődje, I. Napoleon is tanitanusan hitte és bízt a szó erejében. Egy-egy gyújtó csatakiáltást többre becsült minden fegyvernél. És ebben nem állt egyedül.

A régi skótok, akik évszázados harcot folytattak az angolok ellen, azonnal kapitányú avanszóltatták azt a katonájukat, aki lendületes kiállással vitte harcba társait.

Ezt a csatakiáltást „slogannak” nevezték s az amerikaiak, akik — a háború előtt — az üzleti életben folytatták legkeményebb harcaikat, átvették ezt a nevet. Az Új-Világban slogannak nevezik a jelmondatot, „szellemi kincsnek tekintik” s arannyal mérik.

Minden nagyobb vállalatnak megvan a maga „slogán-gyára”, melynek munkásai napestig jelmondatokon török a fejük. Az ügyes jelmondatról ezreket keres s akár a film világának, a jelmondat birodalmának is vannak sztrájai.

Mig azonban a filmsztrárok egy-egy szerepre kölcsönadják egymásnak a filmgyárak, jelmondat-sztrájaikat féltékenyen őrzik a vállalatok. Oly féltékenyen, hogy aki két éve lekötötte magát a Hópehely szappangyárnak, az semilyen más iparcikről se írhat egy jó szót ezen idő alatt.

Persze, a reklám e kitünően fizetett katonái kiféradnak idővel, mint ahogy kiköregsznek a filmsztrárok is. A vállalat érzi, hogy friss, új éreke van szüksége. Pályázatot hirdet hát, ezerdolláros pályázatot amatőr-jelmondatírók számára.

A nyertesnek rendszerint szerződötési ajánlatot tesz a gyár. Megkérdi, nem csapna-e fel jóízzetett jelmondatírónak.

Mi, európaiak, nem értjük teljesen a jelmondat varázsának titkát. A nagy amerikaiakra azonban majdnem oly villámélespárosszerűen hat a jóiskerült jelmondat, mint régi skót harcosa a „slogán”.

„Ön megönsül. A lóbit mi elintézzük...” Ez a jelmondat, melyet egy bútorgyár röptett víví felé, akkora hatást tett a vevőkre, hogy íróját, egy esküvői fűszerüzlet fiatal kifutóját reklámíróknak szerződtette a bútorgyár, havi négy száz dollár fizetéssel.

Ennél is magasabb fizetést ajánlott egy temetkezési vállalat annak az úriembernek, aki a következő jelmondatot nyerte meg a pályázatukat:

„Erdemes-e élni, ha mi hetven dollárért eltemetjük Önt?”

A Sanka-kávé jelmondata nőtől származik: „Igya a mi feketénket és rózsaszínben fogja látni a világot!”.

Nőtől és a másik, mely a Dollár-óra nevű olcsó órát népszerűvé tette s így szól:

„Nem igaz, hogy az Idő Pénz. Az időt ingyen kapja mindenki, mióta egy dollárért árusítjuk óráinkat”.

Betty Day különös iskolája. Betty Day harminc év körüli nő. Saját bevallása szerint annyit keres, hogy jövedelmét nem cserélje el a filmgyárságok egyikével sem. Hét iskolája van, hét amerikai városban s hogy mit tanulnak az iskola növendékei, megtudjuk, ha elolvassuk Betty élettörténetét.

Az öbifő Clinton városkának ő volt a legszébb lánya. És legzadagabb. Hőféher autóján utott ide-oda s nem volt olyan kívánsága, amelyet tehetőspapája ne teljesített volna. Egy napon hirtelen meghalt a tehetőspapa. Ijedtében halt meg, mikor belenézett az újságba s meglátta, mekkorát zuhantak részvényei a newyorki tőzsdén. Feleségére és elkényeztetett leányára csak adósságokat hagyott.

Mikor ezekből kikészülődtek, éppen csak annyit pénzükről maradt, amennyiből Newyorkba utazhattak. Betty azt remélte, majd csak talál állást a nagyvárosban, mert arról, hogy folytathassa tanulmányait az előkelő egyetemen, ahova két éve iratkozott, álmoldni se lehetett.

A LETON HAJVÍZNEK

3-AS HATÁSA VAN

- 1: Eltünteti a **KORPÁT**
- 2: Elmulasztja a fejbőr **VISZKZETÉSE**T
- 3: Fokozatosan megszünteti a **HAJHULLÁST**

Fogjon hozzá a Leton hajvíz ápolásához

MÉG MA ESTE

Az erre fordított esékely összeg ezerszeresen visszatérül a megmentett haj értékének. Pontos használati utasítással beszerezhető szaküzletekben. Kis üveg ára **P. 4.51.** Nagy üveg ára **P. 6.61.** Fűrakk és postai széküldös: **HUNNIA GYOGYSZERTAR,** Budapest, VII., Erzsébet-körút 56. szám. Remekül fészülködhet és egész napon át tarlja a frizurát a **LETON HAJEMULZIO.** Egy üveg ára **P. 2.41.** Jót tesz a töredézet hajnak is. Nem piszkítja a párnát és kalapbélést.

Pedig milyen lelkesen tanult! Hogy szerették tanárait!...

— Mindez a múlté — gondolta Betty —, most a jövőbe kell nézmem, mamát kell elartarom — s elfogadta az első kínálózó állást. Eladó-nő lett egy nagy áruházban.

Az egyetemen azt mondták róla tanárai: kitünő megfigyelő. Valóban is volt. Erdeklődve figyelte az áruház örökké változó képét, sodródázva látta, aránylag mily keveset vásárol a ki- és betödlő tömeg.

— Mi lehet ennek a titka? — töprengett Betty...

Ezen gondolkodott a napos délelőtton is, mikor ebédidejét a Central-park egyik padján ülve töltötte. Szórakozottan figyelte a sétálókat, majd megakadt a szemé egy kolduson, aki nyöszörgő hangon, élete történetének előadása közben kért alalmánzt.

Az emberek közönösen haladtak el mellette. Egyetlen cent se hullt a kalapjába. Másnap, mikor Betty visszatért, másik koldus állt az út mentén. Nem nyöszörgött, nem siránkozott, csak fűtelt s ha hallotta, hogy emberek mennek el mellette, így szólt:

— *Hölgyeim, uraim, tavasz van. És én vak vagyok...*

Ez a drámaj mondat lelke mélyéig felrálta Bettyt. De, úgy látszik, másokat is, mert a pénz csak úgy hullott a koldus felé.

Égész nap a vak emberre gondolt Betty s éjjele egyszerre így szólt magában:

— Lám, mit tesz a szívhezszóló, okos szó...

Ha mi is a helyes szó? Használjuk az áruházban, sokkal több eredménnyel dolgozzunk — s másnap figyelni kezdte kollégáit.

Figyelte, mit beszélnek eladás közben s este, mikor hazament, jegyzeteket készített tapasztalatairól, majd egy idő múlva megkérte az áruház igazgatóját, helyezze őt hetenként más-más osztályba. Kísérletezni szeretne az új módszerrel.

Az igazgató, aki kedvelte a lelkes alkalmazottat, mosolygva mondott igent s néhány hét múlva magához hívatta Bettyt.

— Arulja el, kisasszony — mondta izgatottan, mi a titka új módszerének. Figyeltem önt s látom, háromszor annyit árut ad el, mint elődje.

— A helyes szavakat használok eladás közben — felelte Betty. — A zsebkendőosztályon például nem azt kérdeem a vevőtől: „Hány zsebkendő? parancsol?” hanem ezt: „Haj zsebkendő? vagy tizenkettő?”... Rájöttem ugyanis, hogy ha a vásárlónak választás engedeke Semmi és Valamennyi között, akkor a semmit választja, de ha két számot szegezek felé — hatot vagy tizenkettőt — a két szám között választ... Ezt nem egyszer próbáltam ki, hanem szászszor s minden esetben bevált...

Ha arckéremet adtam el, sose kérdeztem, kis tübust akar-e a vevő, vagy nagyot. Kérdés nélkül a nagyot adtam s nem utaltam vissza senki... A gyerekekőosztályon kétezer pár kis papucs hevert eladatlannul. Nem kellett senkinek. En a vevők gyerekei elé tartottam és ezt mondtam: „Ilyet viselnek az indiai gyerekek” és nem akadt kifizű, aki ne kihozta volna mamáját, amíg az meg nem vette az indiai-papucsot...

— Remek — kiöltött az igazgató — holnap tanfolyamot rendezünk az alkalmazottak számára s ön lesz a Betty Day-módszer tanára. De Betty nem fogadta el az ajánlatot. Iskolált nyitott áruházai alkalmazottak számára s az iskola híre hamar szűftott New-Yorkban. Százan meg százan jelentkezték. Második iskolát kellett nyitni, majd harmadikat, negyediket, mert számos áruház kötelezővé tette személyzetének a Betty Day-kurzusokat. Ma hét iskolában tanítanak a Betty által kiképzett tanárok és a tanítványok tödlunak az iskolákba. Nem esoda! Dízöttől rikkancsig mindenki szeretné tudni, melyik az a Szó, az a varázslatos szó, mely megnyitja a pénztárcákat és a szíveket.

DIVAT

Üspökila szövetcabái, széles be-
lított övvel, kékróka kézelőkkel

Fekete selyem
lunkás délutáni
ruha, aranyozott
fém gombokkal,
szilop övvel

Kékrókaszíni, szövet szokny
középkék kosztümkabátt
kékrókaprémezéssel a zsebek kö

Fekete érdes szövet csuklyás éll
abát, kékrókaszíni annora sál

Fekete szövet délutáni ruh
fehér drórain gallérr

Színes divatmellékletünk, szállítási nehézségek miatt, elkésletlen ér-
kezett meg, miért is legközelebbi számunkhoz (jan. 10) mellékeljük

HELLER ERZSÉBET SZALON
IV., VÁCI-UTCA 17 RUHA ÉS KABÁT MODELLEI

Fekete selyem színházi ruha, tékrésze gyöngyhímzéssel

Világosszürke angoraruha, színes kötött mellénnyel, visszahajtott kézelőkkel, színes bőrövel

Borvörös angoraruha, különleges szoknyaszabással, zöld bőrövel

Barna szövet ruha fűzöld antilop övvel és díszítéssel

Kézzel varrott fekete pikkely kis esti ruha, színes bársony övvel

Fekete gyapjuszorzsott délutáni ruha fekete tüllbetétes vállrészel, csipőkön szegőzött részek

Fekete kis estélyi ruha, a vállakon ny-zöld színű gyöngyhímzéssel

Barna angora jumperruha nyerszínű bőrövel és kötött mellénnyel

Zománckék délelőtti szövet ruha piros bársony szegélyezéssel

Szilvakék himalája szövet

KÉSSERŰ ANDRÁS
DIVATSZALON
IV. VÁCI-UTCA 11/B
MODELLJEI

Barabás Margit kalapok

Szilvakék himalája szövet

GEIGER PÁL
DIVATSZALON
VI. ANDRÁSSY-ÚT 29
MODELLJEI

FRANK IRMA KALAPOK, VÁCI-UTCA 22

Tári még új a nap alatt?

A karacsöny sok kedves kívánságot beteljesít, hány télikabátot, ruhazavatót hoz a Jézuska! És vannak tapintatos kis angyalok, akik egyszemre esinos bélelt bugyellást helyeznek a karacsönyfa alá, mondván, hogy vegye meg magának, fiám, hiszen amit én viselnek, mégis kimerült... Ezeknek a szornyoscsóknak — akik a Jézuska ajándékozási kedvével tették függővé az új ruhát vagy kabátot és akiknek a kívánsága teljesedett is — ezeknek közlünk néhány felhasználható jó ötletet.

Parasztszoknyaszéri télikabát az egyik. A parasztszoknya ruháitárunk Hamupipókéja, raneosrban a legelső helyre került. Már nemcsak parasztszoknyás kíséretétől eszmélnak... hárszönyből, hanem télikabátot is... szövetből, kékróka kezeléssel! Nem mindennapi — a parasztszoknyás télikabát, csak kissé vastagít, tehát nezzük inkább a másikat. Egyszerűen egyszerű, alig van dísz rajta és mégis végtelennél elegánsabb teszi az az őrlási róka mint, melyet a dama hozzá visel. Ugyanolyan szűn angoraszál és a kabatajára ráhúzott angorakésztyű járul hozzá. Tehát kékrókához kékrókaszál, vörösrókához tűzörös angorazármarra, pihopuha, hússzuszórá angorából, mely olyan hízelve simul viselőjéhez, mint a kismeske.

A kurti télikabát szenczió. Nagyanyáink viselték ilyen, kényelv rövidebb spencert. Ennek most az az előnye, hogy különböző méretekhez, szoknyákhoz fordítható. Tehát kosztüm-kabát is ha akarom, tetszes szerinti számú szoknyához. Pótolja a télikosztümet és kiegészíti is lehet nemni benne. A zsebek rakatárak és estlőre — nagy káposzt tűzők ki dísznek.

Örökös probléma a gyálakítás. Ma inkább, mint valaha, Régi kőbő ruhák felírásására alkalmas a felül gyöngyös derekú modell, a szivalkós kivágás a legelőbb nőnek jól áll, ez a ruha, melyet otthon, ügyes háziasszonnyal is fel lehet készíteni. A hosszított derek arányosít. Szóval, ezen az egy ruhán számtalan változatosság fut össze, a mesébelet lüktető kiegészítései ajándék, a jó kis asszonykának, akik eszmések szeretnének lenni és öb jód, bizony, fátámbélyáru...
Leigazgatlanság, hogy ma már csak tizenöt éves fiatal lányoknak, harcegő szerű fiatal asszonyoknak terveztek estélyi ruhát. A legújabbok zavarban van az idősöböl hölgy, aki estélyi szeretne magának eszméltatni és kénytelen ötletet modelleket összekeresésig ügyet. Hát mi most jóva hozzák a véletel kitűnő modell közlünk, reprezentációs előkara — nagyon alkalmas, idősöböl hölgyek részére.

A szezon lezselböl modllije az a ruha, amely góra szövetruba, melyet szürkeböl, drappböl, pörkölt magyöröszimböl, olajzöldböl, homor, szimböl lehet elkészíteni. Még kell figyelnit a szabás száj ráffinál, utró pszélet, igazán a szabóművészet tetteje. A ruhamintéi szerű ruha — mely, mint tudjuk, a tavasz, hogy slager lesz — bent nyitott, mint egy szőlet és magyöröszakú pullover hártsík ki fele. Persze, ez a pullover csak egy vic. Vannak szövetruba, homor, horzól pullover, nyakkal a vállon két epelléformá zsebk mint zsebet, a retre hárzó vonalak pedig karcsósítók. A szoknya, kiváscs berakaszárú stb részre való összefüggésig meglent csak karcsúsít. Ha sima felületet követünk. A világos szövetrubák rendszeren csak a nagyon karcsú nők részére előnyösek, de ez csupa párisi stik kis ruháimétrek, melyek persze fel terveztek, itt állították ön Persze, ha van kis hölgyek számára sem lehetetlen.

erős színi pullover-pótlék kell hozzá, szürkeböl, aranyárára, merengéböl, homokszínhez, nagybarna, fekete, drappböl, acékkék, magyöröszínhez, mohazöld, közepékek, olajzöldböl eszmécsan.

Fiatals és nem mindennapi az a ruha, melyet az a kiskosztümszerű jumperruba, melyet pulloverrel felel bunda alá, tavaszra, pedig ingbélzettel lehet viselni. Ha kútya ez a ruha felel-nyarun, fűrdőhelyen, városban, kirándulásban — mindenütt ott van, soha el nem hagyja az ember.

Ki emlékszik az ingernőre? Az első világháború után viseltük. Káshából, orpúsból, lenvászonböl, szövétruba, mindenhol a világon ezeket a térdigero, egyesek szabás szeriakkban rendelték, átütötöl egyzserre. Sima volt, kevés szövét kellett hozzá. Istennel, kistűből kiáll, mondották. Hát itt van második világáborús társas. Flitlerszövetböl, hosszúnadrágn, vagy mint estélyruha. Amúth szandálcipőt lehet húzni — és hosszant a fejéhez — bunda alatt, villanósan, senki sem sejt, hogy milyen nagystíln, elegáns ruhát visel a dama. A tisztá flitlerszövet eszmélatos fejkapitások lesz. Viszont merengéda, aki közepesgöndör, valasz, flitler-arabeszkkel híméletli tele a ruháját. Nagyon szépek ezek a flitlerruhák, különösen a zsenesek, a gömböccék, melyváros, fagyog, szikrázik a lampionfényben. És kiverít... tehát számot vessen felkúsméretével, aki ilyen rendel.

Viselünk már mindent? — sonkaújút, bukjelszoknyát, szmökögőrt és estélyi parasztszoknyát, de ingallert zsebek — még soha. Pedig a legújabb zsebkabát ilyen. A nagy lapos zsebek felső részéből ilyen. A nagy van, mint az ingallert szarny. A kihajított olyan színnel bélelt, mint az iv színre. Nagyon vicces az egész, annyi bizonyos, hogy határozott fád, szászor megunt ruhákba életvarozat kel ilyen zsebk. Tessenek megpróbálni. A másik szövetruba szenczió az a epellétes mintájára — az az egészen sima, vezetlenül egyszerű kis ruha, melynek a vállon fut le két zsebhylás. Ugyanílyen zsebhylások vezetnek az ötélt felele. A szoknya sima közepen beállított háláll. A szoknya talajdon képpen Columbová tojása, hogyan lehet a vállt szeletíteni és megannyarok a derekat karcsúsítani. Csak ki kellett találni. De egészen bizonyos, ahogyan forgalomból kerül egy-két ilyen ruha — hogy szabóknak egyelőre hel lákat alatt tartják — fűmegelő fogják utra mozdíni őket. Mindenki ilyen akar majd, mert az elkészíthető legelőnyösebb. Csak persze, az ötlethez kellett emter, aki kitalálta.

Örökké aktuálisnak a kis selyemruhák, kikonyaszegek, melyeket semmi eszmékből eszmé az ember és mégis, neha szászor hatásosabbnak a drága nagy felület-eknél. Anyukák jósátektelek, egy kis húmos, az újformájú, vagy a galér adja meg az egészen meghátrózhatalán varozat. Izzes és ötlet az alapanyagok. Egy közepékek selyemruha, húzótl szoknyával, széles örvesszel, jó újakkal igazán nem lenne meg fel seinknek. De ha a lézi aranyal díszkreten kimezzük, ha keskegy galér és kizelő kerül rá, arany és fekete gyöngyököl — olvaszseren, mint a felszín gyöngy kezimunkák — egyike lehet az egyik a ruháknak, melyekre fűzözzétek az emlékezőnk. Hogy volt nekem egy szerű egy kis kék selyemruhám. Istennel tudja, de ha felvettém, mindig ottam jó kedvem volt benne.

Barna selyem délutáni ruha, aránygyöngyhímzéssel

Fekete télikabát skunks prém végződésű nyakszállal és skunks muffal

BALOGH TERY SZALON
V. GR. TISZA ISTVÁN-U. 1
MODELLJEI

Isáky Margit

Jól kezdődik az Újév

IRTA GYOMAY GYÖRGY

Iffjú Balázs Imréné úgy lohol toronyiránt a szomszéd tanyába, mintha zavarnák.

— Jaj nekem, jaj nekem! Jól kezdődik az Újlesztendő, — hajtogatja és nézi a hóna alatt lapuló libát, hogy él-e még.

Mert reggel az ártalan jószágunk nem volt semmi baja. Űlt a helyén, az istálló sarkában, a rossz ajtó mögött, mint máskor. És amikor kiemelte, hogy megtömjé, még jókedűen meg is csipte a kezét. De betyárosan ám.

Aztán követhetett a tómes. Leült az istálló közepére. Maga elé készítette a vasfazekat, a vizes kukoricával. Odahúzta a kiabáló, csapkodó libát a tethelyre. A két lába alá nyomta. S rendesen hozzáfogott a tómeshez. Alig nyomkodott le azonban félmarék kukoricát, a liba csak megrázkódott. Lehajította fejét a földre. Szortyogott, mint a rossz pipa.

— övegjullad! Kukorica ment a gigájába, — állapította meg ő rémülten a tényállást és nyomkodni kezdte a hosszú nyakat, hátha kijönne belőle a halálos szem.

A kukoricaszem kivétele azonban nem egyszerű ipar. Az valóságos művészet. Nem is ért hozzá itt környellen körül az összes határban csak Szeffü Etel, névül Bagi Mihályné, aki az anyjától tanulta a gégázás művészetét s akinek a keze alatt eddig még egy liba sem juld meg.

Havas téli reggel van. Balázs Imréné nézi a fehér világot. Lesi a Bagi Mihály tanyáját, kibukkan-e már a ködből? S míg líheve bukducással a nehéz libával, arra gondol, hogy ennek az állatnak az árából egy új kendőt akart venni magának. De a kendőből már bajosan lesz valami, mert a liba egyre jobban juldoklik. Valóságos nátoka hörög ki a csőrén.

— Jaj, csak odáig bírni ki, — sóhajt izzadva az asszony, mert tudja, hogy ha Szeffü Etel kezébe veszi a szerencsétlen fehér állatot s végig nyomkodja két ujjal a nyeldekkljét, már kint is lesz a fullasztó kukoricaszem. Dehát hol van még a tanyai líboorvos háza?

Végre, egy végtelenségnek tűnő idő után előtűnik a hófehér tanya. Iffjú Balázs Imréné nagyot sóhajt. Megesdésült lépéseit. Nézi a nyakát lógató libát. Birje-e még? Aztán csizmástól, kendőstől, kopogtatás nélkül ront be.

— Jaj Etel, megjullad a libám!

Szeffü Etel az asztal mellett ül, mikor a rártalan látogató betoppan. Káposztás oldalast reggelizik az úrával, tepsiből. Mert Újlesztendő napján nem szabad olyan állatból enni, amelyik hátrafelé kaparja a szerencsét, mint természet jel, a tyúk-félék. Ilancm disznót kell fogyasztani, amelyek előre túrja.

A kis szobában zsír és káposztaszag úszik. A kempencéből kedves melegség ömlik mindenfelé. De ifjú Balázs Imréné mindezekből nem ves észre semmit. Csak a libáját tartja előre.

— Csináld rámatni a libámmal, Etel!

Etel a szálára feláll. Végignézi a cimborát, — akivel együtr jrtak még nem is olyan rég iskolába, — fejűl kontyig. Aztán a száját biggyeszte kimegy a szobából.

— Hát ezt mi léte? — néz utána megdermedve Balázs Imréné.

— Egy hete nem szül már hozzám se! — jal nagyot a káposztából Bagi Mihály, a férj.

— De ráni miért haragszik? — teszi le a csodálkozva a juldokló libát a szőre a menyecske s beleszur a gondolata, hogy ezért ugyan kár volt a nagy stetés. A liba ugyanis megjullad, mert Szeffü Etel haragszik.

— Tulhatod nagyon jól! — kiáltja be a könyvből Szeffü Etel. — Azért haragszik, mert karácsonykor kosarat adott a balban az uramnak! Az összes nép rajta nevetett!

Balázs Imréné gondolkodni kezd. Karácsonykor bál volt a körben. Csodafinom volt a han-

gulat. Ő is ott űlt selyemruhájában a fiatal asszonyok közt. S akkor egyszer valóban odament hozzá Bagi Mihály és táncra kérte. Ő pedig csakugyan megmondta neki, hogy nem táncol, ne haragudjon. Erre az ember elment. Ő elfelejtette az egész jelenetet. S most, a libájának azért kell megjulladnia, mert Szeffü Etel haragszik. Más asszony azért haragudna, amiért az ura táncolt. Ez azért húzta fel az orrát, amiért nem sergett vele néhányat.

— Azért kosaroztat ki, mert biztosan volt köztetek valami, — nyitotta be az ajtó mérgesen az asszony. — Azért jár át hozzátok az uram minden héten, este!

A menyecske szólni sem tudott meglepetésében a kemény válaszból. Csak állt a libája mellett. Hallgatta juldokló hörögését.

— Én mondtam már neki ezerszer, hogy nem igaz semmi, csak a féltékenységtől létesült az egész, — törölgette zsiros száját az ember.

— Dehát ennek nem lehet beszélni! — patintotta zsebre a bicskáját.

Balázs Imréné sápadtan nézett a legjobb barát-nőjére, meg a hörögő, pirosalábú, vízestollú libára, mely már az utolsót járta. Töle félti az urát Szeffü Etel? Töle, aki úgy szereti a párját, hogy senki sem jobban ezen a világon? — Ugye, nem mered megmondani, mert kosaroztat ki az emberemet? — lépett közelebb hadonászva Szeffü Etel.

Balázs Imrénének lángot vetett az arca erre. Odavágta a szárnyát, nyakát nyújtogató libát Szeffü Etelhez, ahogy csak bírta.

A liba nagy puffanással vágódott az asszonyhoz. Onnan a földre. De nem törődött vele senki. A két asszony farkasmet nézett. Píllantásuk úgy szúrta egymás arcát, mint a szög. — Azért nem táncoltam az uraddal, — hajította le sokára szégyenlősen a fejét Balázsné, — mert nekem nem szabad táncolni. Vigyázní kell magamra egy darabig, amíg el nem jön az áldás órája. De persze ezt nem rághattam az urad szájába.

Szeffü Etel nézte a kedves, ismerős arcot, mely most sápadt volt, mint a téli holdvilág a ködös éjszakákon. S hirtelen kitérített a szeméből egy könny. Megértett mindent.

— Te is arra számláld a napokat? — ölte át a vékony, fiatal, megáldott asszonyt. S megbeszélően csókolni kezdte.

A fájdalom javendő gyönyörűséges képe szeliden ráragyolódott a két fiatal arcra. A szenvedő boldogságváris izgalma csillagolt a szemekben. Szelid sírás bugyogott a kis szobában, ahogy a két szőke fej egymásra borult. Bagi Mihály táított szájával nézte a két asszony-népet. S mikor belelégtetett a megértés, juldokozta a pipáját.

— Híjnye, oszt én érről még nem is tudtam. — ordította boldogan s úgy összeölelte a feleségét, ahogy csak bírta. — De jól kezdődik az újlesztendő!

— Jaj, megjullad a libád! — kapott észbe hirtelen Szeffü Etel és félrelökte az urát, hogy kissezde a sárga szemet a liba gégájából.

De a liba akkor már nem volt a szobában. Kint csapdosott a szárnyával a tanya előtt, boldogan, megkönnyebbülve.

— Ennek kiugrott a torkából a szem, mikor hozzám vágott, — nevetett Szeffü Etel s karongozta a szomszédasszonyt, odahúzta a tepsi káposzta és sült oldalas mellé.

— Gyere, lellem, együnk. Bagi Mihály akkor már kint táncolt az istállóban. S arra gondol, hogy olyan bölésőt ves a vásárbán, akire piros, meg sárga tulipánt festett a mester.

Az udvaron egyre gágogott a liba. S a dülön Újlesztendő készönteni indultak a nagyszízmás, nagysipkás fiatalok.

A SZÉPSÉG -

Ajándék

melyet a természet nem mindenkinek egyforma bőkezűséggel osztogat.

A Hormocith B, krém minden nőnek az élet e legnagyobb ajándékát: a szépséget jelenti!

Összetételében a legszárazabb bőr számára készült. Hatása meglepően gyors, biztos és egyedülálló!

Beszerezhető szaküzletekben. Magyarországi főraktár Dr. Blittz drogeria, Budapest, Vilmos császár-út 23/a.

Egy tubus ára P 4.55, takaréktubus P 7.39.

Meg kell találnom

Egy szer mégis meg kell találnom Őt. az alomban élő igazi nőt: kinek szive jó, híven szerető, lelke kristálytű, eget tárköző.

Kinek szemében tisztaság ragyog, szeliden fénylő, mint a csillagok, lénye hitet és békét sugárzó s mosolya édes, vigasztaló.

Meg kell találnom Őt, kivel lehet szeretnem nézni földet és eget s jónak maradva járnai szeliden népnyégen úton, bánat-ösvényen.

Meg kell találnom, hisz szívem vágya, mint virág a fényt, sóvárgón várja, találkozzom kell vele valahol s a telkemben akkor boldogság dalol.

Báthory József

HUNYADY SÁNDOR

AZ ÉLET MÁS...

Az egyik gazdag, vidéki városban történt, hogy a helyi bank igazgatója a családja-val együtt, nem otthon, hanem a "Korona" kávéházban töltötte a Szüvesztét, mert a lányai szerettek táncolni és ott volt a legjobb cigány.

Éjféli után körülhordták a vendégek közt a rőzsaszínűre mosdatott kis malacot. A direktor legkisebbik lánya megkérdezte a tisztá fehérbe öltözött szakácsot, hogy mi lesz ezután a malaccal.

— Levágjuk. Azért visít, mert tudja! A lány sírvakokdát a sajnálkozástól. Az anyja nevette, szidta, vigasztalta: — Ugyan, Erzsike, ne légy ilyen csocsi. A malacot azért teremtette a jó Isten, hogy megegyük!

Erzsike azonban nem törődött a malac természetes rendeltetésével. A szeme könnyes volt, két selyemruháiban, mint a fájdalom anyagya ült az asztalnál.

— Meghúztam a fülét, hallottam a hangját, a szemembe nézett, ismerősöm. Nem akarom, hogy megöljék!

Addig nyavogott és könyörgött az apjának, amíg megvettette a malacot, amelyet a bőghöröző hajnokban hazavit a direktorék lakására.

Egy darab ideig a szakácsnő veszdött vele. Tejen nevelték. Erzsike megpermetezte atkálónal és elkeresztelte Bősének.

A malac nőit. Végül már nem lehetett ottarítani a városi lakásban. Ekkor kiadták dojkaságba egy ismerős gazdaságba. Kosztpénzt fizettek érte. Erzsike jósága nem bizonyult szeszélynek. Ha már megmentette a malac életét, föl is akarta nevelni. Szakadatlanul érdeklődött a védenése sorsa iránt. Sőt, időnként kiment a tanyaóra, meglátogató. Pedig akkor már Böske nem volt a régi, édes kis rőzsaszínű malac. Disznóvá serdült, piszkos, kövér kocdává.

Arról, hogy levágják, persze szó sem lehetett. De, ahogy annak az ideje elérkezett, a tisztartó, ahonnan közt-kvartélyban volt, legelőbb párosítani szerette volna.

Ez a szép terv azonban Erzsike mamáján akadt meg. A kislánya nem régen mult tizenöt éves. Hogy lehessen közölni vele ezt a kényes ügyet!

Telt-múlt az idő. A Korona-kávéház halálra-félt malaca egész disznó nemzedékeket élt túl. Közben beteg is lett egyszer. Reumát kapott az órában, a hideg betónpadlón. Három állatorvos járt hozzá. Ha azt tanácsolják, Erzsike talán Póstyénbe is elküldte volna.

Végül mégis elpusztult a koca. Nagyon elhízott, a szív fölmondta a szolgálatot. Úrnője telefonon kiadott parancsára rendszeresen eltemették a kanális mellett. Sírdombjára karót tűztek, a karón tábla, a táblán az elhunyt neve, valamint halálának évszáma.

Erzsike a temetésen nem lehetett jelen, mert éppen menyasszony volt, sok dolga volt a kelengyével, meg a vőlegényével. De amikor a nászútjára hozzakeresztet, egy szép tavaszi vasárnap kicsalta az urát a derék Böske sírhintájához.

Ott állottak karanfoga a gyepes, kis dombnál. Erzsike az emlékezés meleg szavaival magyarázta, hogy milyen kedves volt az egykori szüvesztéri malac. Pedig kár volt a meghatottságról. A sír üres volt. A hantot az első éjszakan fől-bontották a cigányok és elragadták a mézszel lefontított dísznömetet, füstös és komor tonydukra.

Üvöltő éhségüknek nem parancsolhatótt semmiféle úrikisasszony regényes akarata.

Romeo vacsorája Családi kör

A világtörténelmi események forgatagában az olvasóközönség kétszeresen kedveli azokat a megült esti órákat, amikor irodalmi értékű könyveik kettelsen marad és legalább rövid időre elmenekülhet a kiült élethez düh-bürgéséből. Nem esodálkozhatunk, ha ilyenkor kétszeres vágyakozással fordul oly írói alkotások felé, amelyek a lélek belső történéseit, az élet kis örömeit és bánatait sugározzák felébe.

Dénes György, a kitűnő színművész, aki már első regényével is behívtetőltta, hogy hivatott mestere a forgatásnak: ROMEO VACSORÁJA című regényében olyan tárgy-kört választott és olyan szereplőket vonultat fel, akik felé mindnyáján érdeklődéssel fordulunk, mert életük eseményei, ha ríkítóbban is, de mindannyiunk közös érzelmeit szálaltatják meg. A regény külön vonzereje, hogy abba a masztiksz-szágú, rivalda-fényben fürdő, csinált világba vezet el az olvasót, amelynek látszólagos extravaganciái mögött fokozottabban lángolnak az örök emberi érzelmek és szenvedélyek.

A kétszemélyes asztalnál, ahol ROMEO VACSORÁJA lezajlik, a világhírű, de már megöregedett drámai művész és a hetvenes kislköt életű, súlyos anyagi gondokkal küzdő színművész foglal helyet, hogy lepergetve tulajdon multjukat, ifjúságukat és vidéki komédiás életüket, saját személyükben tegyenek hitet a véletlen sorsdöntő szerepe mellett, amely egyikük életét a világsiker esücsésrá, a másikat pedig az elkallódás süllyesztőjébe sodorta.

Dénes György izzalmas eszekeményű regényében megismerjük a világváros fényes színházainak külső csillogását és belső árnyalait, a színész életének útjelző állomásait, a vidéki kis társulatok szegényes és intrikus levegőjét, a siker kivívásáért folytatott gyötrelmes harcot, amelyben — és ez a regény főtanulása — mindig és mindig a véletlen játssza a döntő szerepet.

Dénes György új regénye, a ROMEO VACSORÁJA, a legnemesebb írói eszközökkel, izzalmas meseszövevéssel és kitűnő létekrájjal költi be az érdeklődést, nemes élvezetet és pompás szórakozást nyújtva az olvasónak. Ez a kitűnő regény is

1 PENGÓ 30 FILLÉRES OLCÓS ÁRON

áll előfizetőknek rendelkezésére. A könyv ára, az előfizetési díjjal együtt, csekken beküldhető. A csek, vagy postautalvány szelvényén a megrendelt regény címét kérjük feltüntetni. Dénes György új regénye minden előfizetőknek könyvtárának egyik legkedvesebb könyve lesz. A ROMEO VACSORÁJA méltó arra, hogy minél többben foglaljanak helyet annál az irodalmi terítésű asztalnál, ahová Dénes György, az író, szeretettel invitálja az olvasókat.

ÚJ KÖNYVEK. — Zalai Szalay László, a néplelek alapos ismerője, az Alföld szerelme, hivatott írói tollával szinte márványba mintázta a pusztá legendás bölcsenét, a legendás Öreg Szuhay-nak alakját. A vele történeti könyvesen vidám históriák, minden magyar olvasó őszinte gyönyörűségére, új bővített kiadásban jelentek meg. Kevés magyar írónak sikerült egyetlen figurába sűríteni mindazt az izes jellemvonást, magyar észjárását, talpraesettséget és józan életbölcseletet, mint ahogy Szalay László mesteri tollá szinte érelnél marandóbb halhatatlansággal ruházta fel a magyar Alföld legendás bölcsét. Örülünk, hogy az új kiadáson keresztül újra találkozunk Szuhayval és minden olvasónk figyelmét felhívjuk erre a kivételes könyvre. — Falk Géza, akinek a nagy muzsikuskoról írt életrajzi nagy sikert arattak, legújabb könyvében *Musorgszkij*, a nagy orosz „dilettáns” életével és műveivel foglalkozik. Csodálatos zenei őszöne és teremőereje pótolta nála a hiányokat, amiket tanulás útján nolla akart megszerezni. Halhatatlan műveket alkotott mégis szenvedésteli életében. *Falk Géza* új könyvéhez *Falonit* írt elmélyült bevezető sorokat. A gazdagon illusztrált és sok kótamelléklettel ellátott könyvet olvasónk figyelmébe ajánljuk. — *Stadler Aurél* hangulatos és értékes verseit *Tiszta szó* című kötetében, aforizmát pedig *Eszmény és erőles* címen adta ki. A formás versek igaz érzésekről vallanak, az aforizmák pedig erkölcsi igazságokra hívják fel az olvasó figyelmét.

A NŐK oly sokat állanak a tükör előtt és mégsem ismerik önmagukat. Az a nő, aki tudatosan ápolja szépségét, csak *Hormocith* „B” krémét használ, mely ma már a legmodrabb arcbőrű hölgyek közt is a legnagyobb népszerűségnek örvend.

HÍMEN-HÍREK. — *Keller Karol*át karácsony estején eljegyezte *László Ferenc*, lapunk kiadó-hivatali tisztviselője. — *Liebauer Anna* és *Simon József* honvédzászlós, Báltaszék, jegyesek. — *Nagy Julika*, Hegyközsétemre és *Antal Béla*, Nagyvárad, jegyesek. — *Koppány Mimó*, Koppány István, a Salgótarjáni Köszénbánya Rt. intőzőjének lánya és *derseyei Léay Pál* ref. valláskottát felkésző örök hűséget esküdött a salgótarjáni ref. templomban. Tanuk voltak: *Vitányi Jenő* szfőv. közelelm. főfelügyelő és dr. *derseyei László* Zoltán ügyvéd. — *Sóti Anna* és *Dr. Dégel Sándor* kir. közigyűző örök hűséget esküdött a kispéteri k. templomban.

ÚJ KISMAGYAROK. — *Törő Elemér*, a Kárpáti Villamos Művek tisztviselője és neje *Birner Judit*nak, Ungvár, Katinka kislányuk mellé *Attila Elemér* Imre kisluk született. Kereszszülők: *Kruk József* számtiszt és menyasszonya *Birner Kata*, Ungvár. — *Balogh Gyula* máv. stiszt és nejeének, *Sellye*, *Iduska* kislányuk után *Gyula Lajos* kisluk született. — *Takács István* Hangya-üzletvezető és neje *Bognár Jolán*nak, Nyiregyháza, *Jolán Mária* kislányuk született. — *Vass Béla* honv. t. őrm. és neje, *Harkai Mária*nak, Kereskemét, *Béla György* fiuk született. — *Filip Sándor* építész és neje *Kékes Erőlkán*ak, Miskolc, *Zolika* kisluk született. Kereszszülők: *Liszka Gyuláné* szül. *Kékes Olga* és *Filip László*.

IN MEMORIAM. — *Özv. Balázsosny Gyuláné* szül. *Bárdos Anna* pénzügyi tan. özvegye, 68 éves korában visszaadta lelkét Teremtőjének.

TÁRSASÁGI KUTAR

Oj évet kezdünk... Magunk mögött hagyjuk a répit, az ezerkilencszáznegyvenkettőt és írásokban, beszédeinkben az ezerkilencszáznegyvenháromhoz igyekszünk hozzácsokni. A teszteltot napfárisáppal kezünkben elbűcsűzünk az ő evől, végiglapozgatjuk ménygyser a naptárt visszajefe, elnézzük a régi feljegyzéseket és gondolatban elbűcsűzünk mindentől, ami szép volt az elmúlt esztendőben... Mert ilyenkor az ember már csak a szípre emlékszik, a rossz, az elmosódik a mult ködében. Szemünk előtt egy új, egy ismeretlen esztendő első lapja virít, melyet órákozástelti bizakodással és reménnyel üdvözölünk. Vajjon mit hoz majd?... Örömet? Bánatot?... Nem tudni. Ami december 31 utolsó órái és január 1 első percei között van, az a pár óra a Szíveszter. Ilyenkor meglundulnak a harangok, az emberek rövid johással bűcsűzötfajk az ő esztendőt. Az emberek vidám zsongása egybeolvad a zene rikoltozó hangjaival, hirtelen egy pillanatra harsona szól, kiűszik a világtás és az újra felcsillanó fényben már mosolyogva ott áll a kényesprő és boldog új évet kíván...

+++

A Főváros összes üdülőhelyei zsúfolásig megteltek. A kenesei Udülőtelep elegáns termelben összeírtuk *Balla Pál* miniszteri tanácsos, *Orbay Dénes* tanácsnok, *Berky Miklós* veszprémi alispán, *dr. Fogthly Miklós* miniszteri tanácsos, *Szentmiklóssy József*, a főpolgármesteri hivatal vezetője, *Kortész Elemér*, a Frontharcos Szövetség alelnöke neveit. Körösmezőn ott láttuk *Némethy Károly* tanácsnokot, *Desszoffy grófol*, *Karajtáh László*, *Meissner Wilyt*, *Csilléry Andrást*, *Jeney Istvánt* és feleségét *Bezzegh-Huszágh Evát*. *Maggyary Zoltán* egyetemi tanárt és a *Bakay-klinika* 6 üdülő tanárségdjét. Körösmezőn voltak *Smodics Hildegar* egyetemi tanár. *Werner Ferenc*, a Szöv. Idegenforgalmi Hivatal aligazgatója, *Vitéz Szkublics* százados és felesége, valamint 30 tiszt a hadiakadémiaórol.

+++

A Magyar Goethe Társaság január első felében rendezti finn—norvég—svéd matinéjét a Zeneakadémia nagytermében *dr. Lukács György* v. b. t. elnöklete alatt. A gazdag műsor kiemelkedő pontja *Jávor Pál* szereplése lesz, aki *Peer Gynt* drámai költeményének egyes részleleit fogja előadni

+++

Budapest Székesfőváros Vitézi Társadalmi Bizottsága nemzetvédalmi estet rendezett. A nagysikerű est műsorában vitéz *Hölényi János* vezérőrnagy, a budapesti Vitézi Szék kapitánya, vitéz *Horváth Gyula*, vitéz *Kerepni Kubass Margit*, *dr. Popov-Bobrov Mihály* doni kozák író, az orosz emigráns cserkészcsapatok énekzara, vitéz *Kólay István* és a Vitézi Rend Zrínyi-csoportjának énekegyüttese velt részt *Herboly László* karnagy vezetésével.

+++

Dr. Páky Barnabás szöví. ügyészségi fogalmazó és felesége *Szilvássy Edith*, a női való-

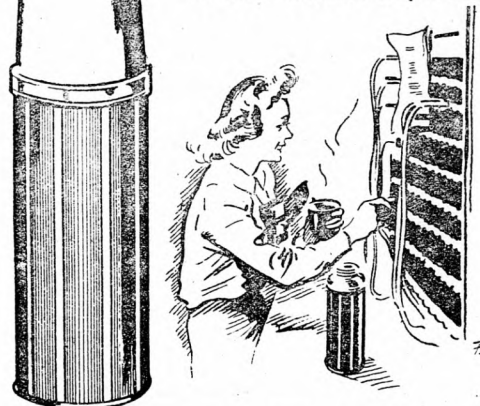
Napfénytelen időben a hőségárgórs „LUMEN”

KVARCLÁMPA

megővja egészségét és ellenállóvá teszi szervezetét a betegségekkel szemben.

„LUMEN” XL, Bieskei-u. 4. Telefon: 257—120.

A munka nem állhat meg,
nincs idő ebédet melegíteni — de
frissebb, táplálóbb is a forró leves
48 órás ORION hőpalackból

ORION

gatott tenniszcsapat szépséges tagja, örömmel tudatják, hogy várvavárt kis fiú-trónörökösük megérkezett.

+++

Gróf Pongrácz Jenkőék országházutcai palotájukban nagyszabású táncos összejövetelt rendeztek. A három szépséges házikisasszony, *Erzsébet*, *Ella* és *Ena*, vidám társaságot gyűjtött maga köré. Ott voltak: *gróf Kinszky Lotte*, *gróf Károlyi Szonja* és *Klára*. *Színei Merse Katalin*, *Kállay Orsolya*, *báró Hellenbach Klótild*, *Darcsa Sári*, *báró Urbán Hanna*, *gróf Kálnoky Margit* és *Izabella*.

+++

Új katonanóta dallama kélt szárnyra *Rác Vali* előadásában. Címe: „Egy szürke hajnalon...” Zenéjét *Humayer Mihály* pilótáőhadnagya, szövegét pedig *Sugár László* repülőörvezető írta. Mindketlen kint harcolnak az orosz fronton.

+++

Karácsony másnapján rendezte a Zeneakadémia *Gobbi Hilda*, a Nemzeti Színház művésznője nagysikerű világirodalmi ciklusának második előadását. Az est címe „Mama” volt és a világirodalomnak azokat a költői és drámai remekeit szőlaítalta meg, amelyek az ünnepegangulatának megfelelően, a családról szólnak. Az est műsorában *Gobbi Hilda Jávor Pállal* a *Peer Gynt*ből adott elő jelenetet, *Márkus Emília* a Nemzeti Színház örökös tagja pedig a „Nagymamából” adott elő egy részletet unokájával, *Márkus Tamarával*, ki már szintén a Nemzeti tagja. *Major Tamás József Atilla*, *Ady Endre* és *Petőfi Sándor* verseit szavalla nagy sikerrel. Az estén a

magyar színészgárda kiválóságai közül felléptek még *Makay Margit*, *Mátyay Erzsé*, *Várkonyi Zoltán* és *Pataki Jenő*.

+++

Dienes Gyula tüzéőrnagy háborús tárgyú filmjéről szakkörökben sokat beszélnek mostanában. Mint hírlík, a film felvételei csak tavasszal kezdődnek, mert a háborús jelenetek harc közben, kint a harcúterben szándékoznak felvenni. Ebből a szempontból állítják össze majd a szereplőgárdát is.

+++

Kiss Manyi, az első tábóri színház primadonnája is elküldte már első üdvözlőlapját a nélkülmaradottaknak. Megírja, hogy nagy szeretetben és rengeteg tapsban van részük és ez minden nélkülözésért kárpótolja őket. Tábóri postaszámuk 202/01 és a hazulról jött üzeneteket mindig nagy örömmel olvassák. Azóta már *Dayka Margit* is kiért a frontra és lassan töle is megjön majd az első tábóri üdvözet.

(dr. S. A.)

Háztartás

Zöldségleves. Többféle zöldséget, sárgarépát, petrezselymet, kelkáposztát, kalarábét finom metélre vágunk és bő kanál vajban puhára párolunk. Ha félig megpuhult, egy marék rizst adunk hozzá. Többször megkavarjuk és ha minden megpuhult, hús-vagy csontlével felöntjük. Tálalás előtt 1 deci tejlejt, 1 kanál vajat, 1 tojás sárgáját összekeverünk és a levesbe öntjük.

Velősenyér. Egyenlő nagyságú vékony kenyérszeleteket vágunk, bemártjuk tejbe, gyorsan kivesszük, hogy sok tejet ne szívjon magába. A velőt sóvízben abáljuk, a hárttyát leszedjük, forró, vereshagymás zsírral pároljuk, sózzuk, borsozzuk, majd félig leöntjük. Ekkor adunk bele 2 tojást. 2 kenyér szelet közé teszünk az elkészített velőből tojásba és morzsában meghengeregtük, forró zsírral kintjük. Parajhoz kitünő felét.

Finom kocsonya. 40 deka rövid malackaraj kevés borkével, pár szem feketeborssal, csipetnyi babérlevéllel, egy kisebb hagyma felével és annyi vízzel, hogy a húst ellepje, főzés szerint sórva, főni tesszük és lassan főzzük, mint a rendes kocsonyát. Egy másik lábasban puhára főzzük egy füstölt sertésnyelvet. Ha megpuhult, bőrét lehúzzuk és szép szeletekre vágjuk. 3 tojást keményre megfőzünk, meghámozunk és szintén szeletekre vágjuk. Ha a hús megpuhult, szép szeletekre vágjuk a levét félre tesszük, amiből kocsonyát készítenek. A füstölt nyelvet lassan használjuk a kocsonyához, mert zavrossá teszi. A hús levét lassan leszűrjük és 3 lap zselatint keverünk hozzá, amelyet előbb féldeci forró vízben feloldunk és a kocsonyához szűrjük. Egy formába öntünk két ujj magasan a kocsonyaléből s ha megkocsonyásodott, izlésesen tegyünk rá egy sörteskarajot, egy tojászeletet, egy nyelvet felváltva. Erre öntsünk kocsonyalevet, hagyjuk megkocsonyásodni és újból tegyünk rá húst, tojást, nyelvet, kocsonyalevet hogy a húst befedjük vele. A kocsonya levebe narancs borecetet is tehetünk, mert kellemesebb ízt kap lehet. Jól megfagyasztható Tálalás előtt kiborítjuk és tartármártással adjuk fel.

Tartármártás. 2 keményre főlt tojás sárgáját megreszeljük és 1 evőkanál mustárral és 3 kanál olajjal kevés sóval, cukorral, fél citromlével jól elkavarjuk, 3 deci tejlejt öntünk rá és ízlés szerint adunk bele cukrot és citrom levét.

Sajtósfejtű. Egy kanál vajat felolvasztunk és összekavarunk 1 kanál liszttel és egyenlővel liter tejjel felhígítjuk. Polytomos kavarás mellett felkészítjük és a főzést levetjük tovább kavarjuk simára, aztán hűlni hagyjuk. Ha kihűlt, adunk hozzá 2 tojás sárgáját, 3 evőkanál reszelt párnát sajtot egy csipet sót és ha mindezzel jól kikavarjuk, 2 tojás keményre felvert habjait vegyítsük könnyűen közé, tegyük kibéjt formába és háromnegyed óráig főzzük gőzben. Tálaláskor zsírral vagy vajban pirított zsemlyemorzssal öntjük le és reszelt sajttal hintjük be.

Csuka sültve. A csukát szokás szerint megtisztítjuk, kopolytjuk kivesszük, hosszabban a gerincig keltévágjuk, azonban úgy, hogy ne essék szét s a belsejét szedjük ki. Egy edénybe tegyünk kis tejet és a halat a háttal fektessük bele 5 percre, ha kivettük, sózzuk be, aztán mártjuk lisztbe és forró zsírral süssük ki. 8–10 perc alatt elkészül és a húsa szép fehér és kemény marad. Ízlés szerint lálaljuk.

Égészen sült gomba. Szép, nagy champignon-gombákat megtisztítás után megsózzuk, pap-

rikával meghintjük. Egy lapos sütőtepsibe szalonnaszeletekre rakjuk, szalonnaszeletekkel behorítjuk, tejfölt öntünk rá, sütoeben egy óráig sülni hagyjuk. Végül zöldsépetrezselyemmel behintjük.

Tészta RECEPTEK

Finom diós-mákos tekeres. 25 deka margarint vagy zsírt, 60 deka lisztet, 2 deka élesztőt fél csésze tejben feloldani és 4 kockacukor, 1 kanál porcukor, kevés só, 1 kanál rum és 3 tojás sárgája kell hozzá. Mindezeket közep-keményre tésztavá gyúrujuk, félórát pihentetjük, aztán kinyújtjuk és megtöltjük, kissé kelni hagyjuk, tojással megkenjük és szép sárgára sütjük.

Almákrém. 1 kiló almát megsütünk, szitán áttörljük, adunk hozzá 14 deka cukrot, 2 tojás fehérjét, 1 citrom levét, kevés vaniliát és összekeverve, az edényt jegre állítjuk, habverővel jól felverjük, amíg szép fehér, kemény habhá válik. Úvegatla re falmozzuk és befőtellel vagy cukrozott gyümölcessel díszítjük.

HÖLGYEIM! egyszer 130 kötötű

MUNKAJÁT VEGZI EL

„RAPID” SUPER kézi kötőkészülék

A CX. száraz szennazójával Munkája kézimunka. Minden mivá köthető Néhány óra alatt köthet pullovert, blúz vagy ruhát. Készítése egyszerű. Ára 42.10 P. „RAPID” (68 00vel) ára P 48.80. Kérje 13. ismeretlőt Árutorgalmi Kft. Budapest, IV. Sütő-u. 2., félémelet 3. TELEFON: 188-365.

Dúslepeny. 12 és fél deka porcukor keverjük el 3 tojás sárgájával, kevés citromlevet, fahéjat, 1 kanál morzsat, 3 tojás fehérjéjét vett kemény habot, 12½ deka darált diót a habbal felváltva, vegyítsük bele és kikent, lisztezett tepsiibe tölve süssük meg. Tetszés szerint szeleteljük fel.

Torta, tojás nélkül. 15 deka margarint vagy vajt 15 deka liszttel, 15 deka cukorral és 15 deka darált mogoróval jól összegyúrujuk. Ezután 6 tortalappal, forró sütoeben megsütjük. Ha kihűltet, mindegyiket megkenjük ízzel. 2 tojásból 2 evőkanál cukorral tüzön habot verünk a habot ráteessük a torta tetejére. 2 napig hideg helyen tartjuk és csak aztán használjuk.

Gesztyűcserlő. 4 tojás fehérjét kemény habá verünk, belekeverünk 4 sárgáját, 14 deka vaniliás porcukrot, 14 deka gesztenyekását, tetézzel evőkanál morzsat. A tortát megsütjük, szitára borítjuk, ha kihűlt, tetszés szerint töltjük.

Oleós línertészta. 45 deka finom lisztet, 20 deka porcukorral, 20 deka vajjal vagy 15 deka zsírral, fél citrom reszelt héjával és levével, egy egész tojással, 1 tojás sárgájával,

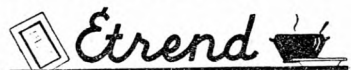
késhegynyi szódadikarbónával és annyi tejjel, amennyit felvesz, jól eldobjozzuk. Kétharmad részt kinyújtjuk, tepsiibe tesszük, fél óráig megkenjük. Harmadrészéből rácsot készítenek rá. Jó tűznél lassan sültük.

Kakaótorta. 8 deka vajat habosra kavarrunk, adunk hozzá 2 egész tojást, 27 deka porcukrot, jól elkeverjük, 25 deka liszthez adunk 2 deka kakaót, egy csomag sütőport, ½ citrom héját és levét és hozzákeverjük a tömeghez, végül 2 deci tejjel, vagy tejjel eldobjozzuk, zsírozott és lisztezett tepsiibe öntjük és szépen megsütjük. Kettévágjuk és ízzel töltjük.

Mézes szelet. 1 egész tojást 3 tojás sárgájával, 25 deka langyos mézrel jól kikavarunk. Adunk bele 1-2 evőkanál szódadikarbónát, 1 kávéskanál tört fahéjat, késhegynyi tört szegfűszeget, ¼ rúd tört vaniliát, 3 tojás keményre vett habját és 25 deka lisztet. Utóbbiakat kanalanként, lassan keverjük össze. Kikent tepsiiben lassú tűznél sütjük. Akkorá tepsi használjunk, hogy a tészta egyjuyjnyí vastagon legyen benne. Melegen tetszés szerinti szeletekre vágjuk.

HASZNOS TUDNIVALÓ

Felismerni kényelmes mosása. A ruhát megforgatjuk langyos szalmiokos vízben és bezappanozzuk. Természetesen a ruhát kiötváltszjuk azon sorrend szerint, ahogy a mozsánál szokás. Legelőször az asztalanyagát vesszük elő, aztán sorra a többi. Reggel, ha az üstben már forr a víz, amelybe hamulagot tetünk, kinyomkodjuk jól a bezappanozott ruhát és az üstben 1 óra hosszat jól erősen főzzük a ruhát, ekkor hideg vízbe tessük — nem sok vízbe — és abban jól átmoszuk, aztán kiötváltszjuk és kekitjük. E módszerrel sok szappant és időt megtakarítunk a mosáskor.

1943 JANUÁR 1-TŐL 1943 JANUÁR 10-IG

- PÉNTEK.** Ebéd: káposztaleves, bősős sertéskaraj egyéjsütoe, burgonyasaláta cellerrel és madársalátával, meggyesítő. **Vasora:** kocsonya tartármártással, dérlő sütemény.
- SZOMBAT.** Ebéd: paradicsomleves, lekvárosderelye. **Vasora:** friss hurka sütoe, burgonyapüré, ecetes uborka-paprika, befőtű.
- VASÁRNAP.** Ebéd: karfiollevés, nyulgerinc tejfel-sütoe, rizskorlát, túróreszt. **Vasora:** füstölt főtt kolbász tormával, gyümölcs.
- HÉTFŐ.** Ebéd: gyulaésvés, palacsinta. **Vasora:** rakott kelkáposztá, vegyes kompót.
- KEDD.** Ebéd: borsópörötyös füstölt hússal, daromzsa. **Vasora:** tea, szardellás vaj vagy pirított, gyümölcs.
- SZERDA.** Ebéd: zöldségleves, parai burgonyalángos, **Vasora:** dinzelenesajt ecetes uborkával, gyümölcs.
- CSÜTTÖRŐK.** Ebéd: gombaleves, vadgalt pecsenye, halbfőzelék, kelt-fűtű, **Vasora:** hideg hús dérlő, káposztasaláta, alma.
- PÉNTEK.** Ebéd: burgonyaleves, sajtos makaróni **Vasora:** hal-kocsonya, sajt, retek, vegyes befőtű.
- SZOMBAT.** Ebéd: cellerleves, párolt felszálet, kalarábifőzelék, tejfőles pozácsa. **Vasora:** tea, nyúspásléto, paprikasaláta, párolt szilva.
- VASÁRNAP.** Ebéd: pulykaapróleves, pulykasdlt, burgonya tole-óstra sütoe, cellerlevala, almáslepeny. **Vasora:** hideg sült dérlő, cékla, alma-kompót.

KERTKULTÚRA

SZERKESZTI SZILÁGYI JÓZSEF
BUDAPESTI SZERKESZTŐVÁROSI KERTÉSZETI IGAZGATÓJA

Az idén szokatlanul hosszúra nyúlt a szép meleg időjárás, az átmennélküli 6–8°C-ok hideg éjszákak mégis igen sok kerttulajdonost leplek meg az őszi munkák végzése közben. Tekintettel arra, hogy az ilyen hirtelen beálló fagyokat még idővel eléggé enyhé nappali időjárás követi, alkalmunk lesz pótolni a mulasztottakat.

Kertünk — alkalmazkodva a háborús viszonyokhoz — inkább a zöltség- és gyümölcs-termesztés jegyében áll. A már elvismelt zöldségek egyelőre vékony lombtakaróval látjuk el. Ha a zöldegyfelét pinceben vagy más, raktározásra alkalmas helyiségben helyezzük el, itt az egyetlenes +2–4°C-ok hőmérsékletre és a friss, tiszta levegőre kell ügyelnünk. Amennyiben az időjárás engedi, folytatjuk a talajtrágyázást és felásás munkálatait is. Annál is inkább fontos ez, mert a tavasszal hirtelen beálló meleg idők rendszerint annyi sürgős teendőket adnak a kertben, hogy mindenképpen indokolt a talajmunkák őszi elvégzése.

De nemcsak ez a szempont indokolja az őszi talajmunkák fontosságát, hanem az a sokoldalú hasznosság is, amely a mai időkhöz kézrekes jelentőségű. Így az ősszel hantosan felásott vagy megforgatott föld a téli nedvességet jobban elraktározza, a téli fagyra a talajt átjárva, azt porhanyóssá teszi és a benne megbújó kártevőket nagyrészt elpusztítja. Az ősszel felásott terület a beleadott trágyát is jobban hasznosítja és ezzel igen értékes tápanyagokat biztosítunk a természetű növények számára. Végül az ősszel felásott talajon a tavaszi munkálatok (vetés stb.) korábban is elvégezhető, úgyhogy ennek előnyös és hasznos volta minden vitán felül áll.

Későbbi teendőink közé tartozik a gyümölcsfákon levő hernyófészkek, bábok letisztítása és elégetése, valamint a téli védezők permetezése elvégzése is. Ilyenkor leginkább a pajzstetvek ellen szoktuk gyümölcsfa-karbo-lineum anyagokkal (Dendrin, Neodendrin) permetezni. A növények pihenő állapotában 5–10%-os oldatot használunk, a megadott utasítás szerint. Fontos, hogy a téli permetezést csak fagymentes napokon és valószínűleg fűtőszertelen végezzük, mert hatása csak így megfelelő.

Ha későn végeztünk faültetést, a fák töve körül a földet húzzuk fel, hogy a fagy ellen védjük.

Amennyiben gyümölcstermesztésünkkel tölire is maradt valami, azt homályos, +2–3°C-ok hőmérsékletű helyiségben (amelyet előzőleg gondosan kitaraktarva kímesszállít) raktározzuk el. Friss levegőről itt is mindig gondoskodni kell. Elraktározásra csak hibátlan, egészséges gyümölcsöket válogassunk ki, mert csak az ilyenek tarthatók jól el.

A diszkeriben (amennyiben még nem vezetjük volna el) az elvirágozott évelőszárat vágjuk le és használjuk fel a fagyérzékenyek takarására. Általában évelőink vékony, természetes lombtakaró alatt telelnek legjob-

KÖLCSON IS AD

szőrmebeíró, bolerót alkalmakra

Palugyai Győző Viktor szűcs

Budapest, IV., Váci-utca 15

ban, miért is a lehullott faleveleket csak ott eszedjük össze, ahol azok eszétkai szempontból kifogásolhatók, vagy túlvastag rétegekben takarják a növényeket. Örökzöld cserjéink számára is némi takarót készítsünk — de itt is inkább a téli napfény ellen, mint a hideg ellen készítsük a védő takarót. A tövekhez vastagabb lombtréteget teszünk az örökzöldek-nél és egyes fagyérzékeny cserjéknél.

Ha pázsitunk a nyár folyamán trágyahiányban szenvedett (ezt sárga színe árulja el), úgy annak apró érett trágyával, esetleg komposzt-földdel való beszórása is most időszerű. A téli csapadék ezt a trágyát alaposan kilagozza és a tápanyagokat a földre jutlítja.

Kerti utainkról, amelyekkel télen nem használunk, murvát, kavicsot gereblyézzünk össze, mert hőspréskor ez mind a felteve örtött

gyepre kerül. Ha valahol új utat akarunk építeni, arra is ez az idő a legalkalmasabb. Diszkeriti teendőink közé tartozik a kertí mecenek betakarása is. Ezeket 20–25 cm-es lombtakaróval, esetleg szalmával védjük a fagy pusztító hatásától.

Nem szabad elfeledkezni a télen nálunk maradó madarakról sem, mert ezek a hernyók, telvek pusztításával leghevesebben, ingyen-munkáinknak. Készítsünk tehát részlekre szel- től védett helyen madáretetőt, úgy azonban, hogy a macska hozzá ne férhesse. Ha kertünk hulladékaiból magunk készítsünk komposztföldet, vagy a hullott levélből virágaink számára könnyű lombföldet, ezek forgatása — az erősebb fagyok beálltát — szintén időszerű. Havas időben a havat is keverjük bele.

Szerkesztői üzenetek

Minden reménységet, tiszta örömetől valóra váltó boldog új évet kívánunk kedves olvasóinknak, minden magyar testvérünknek itthon és a messzi idegen földön hazánkért harcoló hős honvédeknek. Az egész nemzet érje el azt a szebb jövőt örömben és boldogságban, amelyértők harcolnak és mi is küzdünk. Isten adjon boldog új esztendőt!

Üstökös. Nincs nehezebb, mint elhinni valakiről, akit szerettünk és akiben megbíztunk, hogy hazudott, címikus hazudott akkor is, amikor szerelmet vallott. Ebben a pillanatban minden más érzés elhalványul mellette s csak ez figyelmeztet, mint egy piros szemafel, hogy állj, egy lépést se tovább, mert veszedelem fenyeget. Meg kell állni és szembenézni a tényekkel. Ha annyira gyöngye jellem az a fiú, hogy ígéreteiben nem lehet megbízni és komolytalansága nyilván-

Szemölcsök, hajszálak, szépségihabak garantált végleges eltávolítása KOVÁCS KOZMETIKÁBAN, VI. Teréz-körút 1/c E hirdetés felmutatójának engedmény

való, inkább most, mint később bontsa fel az eljegyzést. Fontos, hogy a házasság előtt tisztában legyen a férfi lelki és erkölcsi minőségével, mert csak szilárd jellemben remélhet biztosított bensőséges házasságot. Nagyon természetes, hogy a nő és a férfi viszonya egy életre kell szólnia és nem rövid pár hónapra. A jegyzéssel felbontása a legkevésbé erkölcsi hátránnyal van jár önmre, mert éppen azt szolgálja, hogy megismerjék egymást közelebbről s ha differenciát mutat-

koznak gondolkodásmódjukban, egyéniségükben, vagy éppen ilyen komoly összecitkőzések veszélyeztetik a családi élet harmóniáját, vagy várni kell, vagy visszalépni, mert hazugságra nem lehet családot alapítani. Nem mondhatsz tehát más; minthogy szedje össze minden lelkierőjét és legyen erélyes, mert ha hagyja magamagától haladni a dolgokat, csak szenved és halogtatja a megoldást. Ezek a sebek lehet, hogy mélyek, de nem gyógyíthatatlanok. Meghatódnának csak akkor lenne helye, ha bizni lehetne a javulásban. Nehezen lehet az ilyen hibát helyrehozni még akkor is, ha elnéző jóindulatot remélhet. A kétségek aztán is fennállnak, a visszacsőtől való félelem élesen tartja és veszélyezteti a bizalmatlanságot. Tegyen legjobb belátása szerint. Minden irányban vállalnia kell a felelősséget. Szívvel kívánjuk, hogy a családostól óvja meg a Gondviselőt.

AKIHEZ MINDIG MINDENKI MOSTOHA Mindkét verse nagyon aktuális tárgyú, de inkább csak a lélek rajongása s a mai élet katalizmái vetették felszínre. Kifejezés módja gyöngye, hängyik belöle a költészet muszikkája. Szerete volna beledalni a lelkét és a szívét, de csak megirt gondolatok ismét.

Sárguló papirok, Cegled. Az eredetiség hiányzik munkáiból. Csak közlekedik ismételt kedves, romantikus meghatottsággal. Ebben éli ki művészi ösztöneit Stílusa alkalmazkodik hozzá, puha ködös burkolja. Ezért sárgulnak fiókjában a kéziratok.

MELEG TELIRUHAT HŐS HONVEDEINK NEK című tájékoztató propagandafüzet jelent meg a MAGYAR VÖRÖSKERESZT és az EGYESÜLT NŐI TÁBOR összejáratásában. Ebben a füzetben megtalálható a katonai ruhadarabok kötésének pontos és részletes leírása, minden egyes darab ábrákkal illusztrálva. Kötött kézimunkákon kívül ismertetted a tűzoltó tohmlény és egyujjas kesztyű készítéséről is, amely a szőrmet pótolja. A katonai megölt ruhadarabok készítését alkalmazkodni kell a hadvezetőség által megkívánt minták leírásához, mert az áldozatos készség csak akkor fog maximális értékű segítőmunkát eredményezni. Ezen füzetet kaphatja az EGYESÜLT NŐI TÁBOR helyiségében, BUDAPEST, IV., ESKÜ-UT 6.

VITACIT
rögtön segít!

Mitesszerez, tágpórusú, pattanásra hajlamos arcnak átlás

a VITACIT arepakolás, készlet P 6.72.

Száraz, érzékeny, húzódtó, időelőtti ráncosodó arcnak átlás

a VITACIT bőrtápláló-krém, téglgy P 6.65.

Szakúletekben is kapható. Postán „Arcápolási Tanácsadó“-val

küldi: **LORÁND KOZMETIKA**, Mussolini-ter 3. A név garancia!

A tájékoztató pótlódik az
arcban bemutatottak

MARIETTA. Emlékszik — mosolyogtam, sőt bosszankodtam akkori nav kérdésén és jobbnak láttam ha kitérek a felettel elől. Most azonban bevallom, csodálom Önt. Csodálom, hogy mennyit kibírt a balsors di-höngése nem tudta térdre kényszeríteni. Önön valóban kipróbálta erejét a sors. De mintha lazult volna szorítása és meglátja, kiengedi a karmai közül. Nem alázta meg, nem tiporja le. Kétségbeesése lassan feloldódik és elér a szívétig a szeretet jénye, amiben atig volt része. A lelki emelkedettséggel okvetlenül együttjár, hogy semmiféle lüsz-ság, önzés, külsőségek nem játszhatik benne szerepet. Ön jó úton járt mindig és jó úton halad most is, csak még kissé szédül és mozogni érzi lába alatt a földet, mert még szokatlan a vihartól mentes élt nyugalma. Tisztaban van az élet realitásával s tudja azt is, hogy mennyi ideálizmust vegyített hozzá, hogy szépséget s örömet jelentő huta-tásait élvezze. Úgy kell élni, hogy az élet értelmét és értékét felismerjük és az vissza-tükröződjék cselekedetünkben, gondolkodásunkban. Ezekből állapíthatjuk meg az élet színvonalát, ahova törekszünk feljutni, de legtöbbször lemaradnak és soha nem jutnak hozzá, hogy szívüket megfűrösszék az öröm fényében. Önnagunkat börtönözzük be sí-vár sötét börtönbe és az életet, a sorsot vá-doljuk, hogy nem enged szabadon, pedig ab-ban van a hiba, hogy nem emelkedünk fel a lélek világába s a porban keressük a kincsét, ahol nem találjuk és csak a boldogtalansá-gunk fokozódik az eredménytelen keresés miatt. Az élet legfőbb értéke, hogy ismerjük meg, mit ér nekünk, mennyit örmö, boldog-ság áramlik a telkünkbe belőle. Ebből a csodálatos forrásból merítsen minél többet, amennyit csak fel tud penni. Levelet mindig szívesen fogadjuk s ha segítségére lehetünk, írjon újra. Igaz barátsággal köszöntük.

Mirjam. Nem haragudtam Önre, mert tisztel-és becsülöm az ellenkező véleményét. De az sem volt céltom, hogy vitát provokáljak. Versét későn kaptuk, mert akkor a karácsonyi szám már ki volt nyomva. Különbösen is az ilyen tárgyú vers vallásos irányú lapban talál megfelelő keretet.

GYMNAZISTA KISLÁNY. Dacosságának és túlzott egyéniségére, önállóságra törek-vésének súlyos következménye lett. A tanu-lás mellett az alkalmazkodni tudás az élet legfontosabb tantárgya, aki ezt nem tudja, vagy lázadzik ellene, azt ilyen keményen bünteti és kényszeríti rá. Bizony, a szüleinek van igazuk, amikor azt mondják, hogy Ön követett el hibát. Az ilyen gyermektény még nem tudja megítélni, hogy az ő érdekében is a legjobb, azért kell hallgatnia tapasztalt felnőttek és elsősorban szülei, tanárai taná-csára. Úgy-e, most nem tud a maga erejéből kievickélni a bajból? Nagy dolog a felelősé-gét önállóan viselni, még felnőtt embernek is. Előidéni könnyű, csak az elhárítás ke-rül súlyos lelki megrázkódtatásba és észra-kiáltásmánna nehezíti gondba. Addig könnyű az élet és boldog a fiatal leány, amíg mások vállalták helyette ezt a felelőséget, amit ő csak azután tudnak értékelni és megérteni, ha rájuk nehezedik. Mennyivel könnyebb ebben a felismerésben engedelm-skedni, alkalmazkodni, még akkor is, ha nem az Ön akaratára teljesül. Kérjen bocsána-tot születést s miután az ügy másik részét jóvátenni már nem lehet, igérje meg, hogy engedelmeskéni fog, de ők határozák meg, ahogy jónak látják, hogy otthon maradjon-e, vagy átvészik egy másik intézetbe. Ahogy más tanulók magátólértelődően telje-sítik kötelességüket, alkalmazkodnak az in-tézet előírt szabályaihoz, úgy Önnek se eshetik nehezére az alkalmazkodás gondolatának je-gyében, akkor előreláthatólag ilyen gondo-kat nem szerez magának.

Lassan leszáll az este. Va-lahogy az írás és a név is ismerősnek tetszik. Szeret-nők tudni, hogy az a fia-talembér, aki egyszer ezt a kijelentést tette, hogy „az a lány lesz a felesége, vagy senki”. állta-e a szá-vát. Akkor — úgy emlé-k-szünk — Ön is azon a nézetben volt, hogy kijelentése elhamarkodott. — Milyen nagy konszerváció kellett akkor a családban, hogy az Ön véleményéhez csatlakoztunk. Mai levél-ből már arra következte-tünk, hogy viselkedése nem igazolja a komoly kijelentést. Igaz, hogy csak egyoldalú megvilágítás alapján alakult ki vélemé-nyünk. De erről az éles profilról jól következtet-tünk az egész ember ka-rakterére. Szeszélyes, he-togesen érzékeny és kiszámíthatatlan. A leányban pedig nincs olyan erős optimizmus, hogy a szerelem grandiózus érzé-sével legyőzze az előrelá-tható akadályokat. Meg-ijed, hogyha mégis elvonná, nem lesznek boldogok. Most úgy áll a helyzet, hogy összehason-lítást tesz a másik udvar-lójával, akit ugyan nem szeret, de annak minden affektáltágtól ment egy-zersége, nyugodt és nyu-galmat szuggéráló egyé-nisége kezd fölébe kerülni a szerelemnek és az összeha-sonlítás ennek a javára billenti a mérleget. Az ilyen férfias férfiből sugá-rzik a megbízhatóság és előbb érdeklődést, majd ragaszkodást és melegebb érzéseket ébreszt maga iránt a fiatal leány lelké-ben, akinek van elképzelt eszménye s az fog hatással lenni rá, aki hasonlít eh-hez az eszményhez. Még csak gondolkodik, összehasonlít, de az a legmerv-adóbb, hogy tisztán lát és nem dönt vakon. Nem olyan biztos, a jelek sze-rint, hogy „az a lány lesz a felesége”. De hogy me-lyeknek legyen a felesége, azt nem nekünk, hanem a leánynak magának kell eldöntenie, abba senki nem szólhat bele. Ezáltal is hálásan köszönjük azokat a szívből fakadó szavakat, amelyekkel elismerést, ra-gaszkodást és szeretetet tudunkra adta. Minden jóban, szépen gazdag új évet kívánunk mindannyiuknak.

FEHER VIRAG. Adja Isten, hogy az eljövendő évek is olyan szépek legyenek, mint ez a hónap volt. Jólesett olvasni derűs, meg-éledt levelét. Köszönjük, hogy boldogsá-gában se feledkezett meg rólunk. Az olyan okos embert, mint Ön, a siker sem szédít-letti el. Örömeiben teljes szívvel osztozunk.

goncz gebhardt

PÓTLÉK, PÓTLÓ ÉS CIKÓRIAKÁVÉ

Vannak gyártmányok, amelyek a kávéhoz keverve azt izestik (kávépótlékek). Vannak olyanok, amelyek a szemeskávé helyettesítik (kávépótlók). Mindkét anyag különbözik egymástól, azonban együttesen is jó kávéíttal adnak. Van azonban olyan gyártmány is, amely ezektől különbözik ugyan, azonban alkalmas mindkét használati módra. Ez a cikóriakávé. A Franck cikóriakávé, akár mint zamatosított, akár mint önálló jó kávéalapanyagot egymagában is — tejjel keverve — használhatjuk. Használják is sok millió háztar-tásban több mint 100 esztendeje.

THE
Franck

cikóriakávé

A. LÁSZLÓ. Hadilábon áll a formai szabályokkal. Versei sántítanak. Ha legyőzi ezeket a nehézségeket és küld közölhető, semmi akadály, hogy verse megjelenhessék lapunkban. Figyelmeltetjük, hogy csak rövid, legjel-jebb három, négy soros szakaszból álló versek tudnak helyet szorítani, tekintettel a csökkentett terjedeleme.

Két öreg. Örülünk, hogy üzenetünkkel sikerült megvilágítanunk a helyzetet. Ne aggódjanak, kislányunk még nagyon fiatal és nyom-talanul kiheveri életének ezt az „első” csalódását. Kissé meglepetti neki borongós, mel-lankolikus hangulatra való lelki beállított.

Mössner
BUDAPEST, IV., VÁCI-U. 1.

blúz,
fehérnemű,
pongyola

A Magyar Nők Lapja családi albuma

TARÁCS GYULA ÉS NEJE
SÓKRY PIROSKA, BUDAPEST

REVUCZKY ISTVÁN ÉS CSALÁDJÁ, ALBERTI-IRSA

IFJ. TURY ÁRPÁD ÉS VERA
NAGYVÁRAD

FELVINCZ ERZSEBET, SZABADKA

MEZEY FERENCNE
SZ. BORDÁS JULIÁNNA, EGER

KUBOVICS RÓZSI, ESZTERGOM

SOMOGYI JULIA
NAGYTETÉNY

PODHORECZ KATALIN, PERNYEPUSZTA

HÖRDOSSY EDITKE ÉS NELLYKE
IKERTI-STYERKEK, (SEPEL)

PODHORECZ MÁRIA, PERNYEPUSZTA

GYÖRBIÓ LACIKA, PESTSZENTLŐRINC

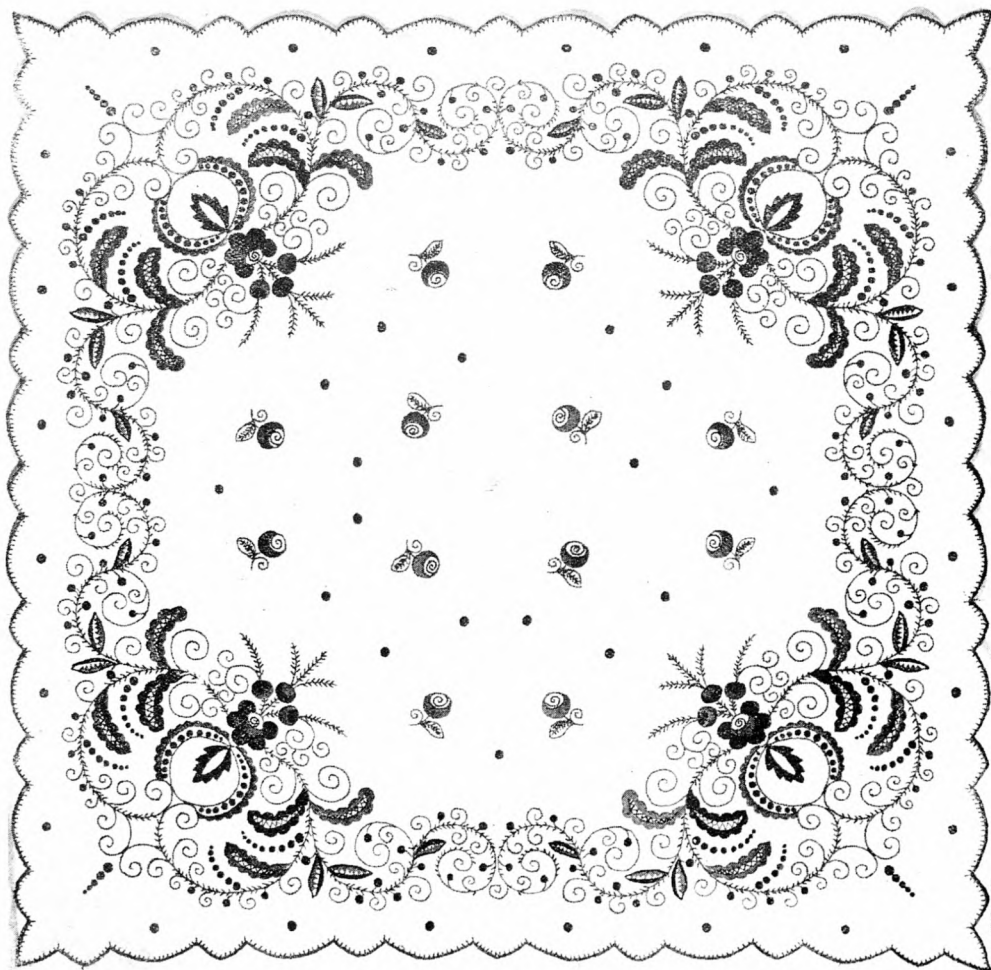

KOVÁTS ZOLTÁN ÉS NEJE BARTHA GIZELLA, ÉRHATVÁN

KÖVESS MIKLÓSKA, ALSÓLENDVA

MAGYAR NŐK LAPJA

MEZOKÖVESDI MINTÁS ASZTALTERÍTŐ. JÓMINŐSÉGŰ KÉZIMUNKAVÁSZONRA, PIROS ES KÉR SZÍNTARTÓ FONÁLLAL.
HÍMEZZÜK. MÉRETE 100×100, VAGY 140×140 CM